

PRENUMERATA.

Rocznice 48 Mk., Kr. 90
 półrocznie 24 Mk., Kr. 48
 kwartalnie 12 Mk., Ko-
 ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
 WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
 go pisma (petit) po tek-
 ście 2 mk.
 Kolumna 6 łamów.
 Numer pojedynczy
 30 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 4 li-
 stopada 1919 r. o taryfie celnej.

Na podstawie upoważnienia Sejmu Ustawodawcze-
 go, udzielonego uchwałą z dnia 1 sierpnia 1919 r., oraz
 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarzą-
 dza się, co następuje:

Art. 1.

Każdy towar, wprowadzony do obszaru celnego
 Państwa Polskiego, podlega opłacie celnej według doła-
 żonej taryfie celnej, o ile w niej nie jest wyraźnie wy-
 mieniony, jako wolny od cla.

Taryfę celną uzupełniają wydane do niej przez Mi-
 nisterstwo Skarbu objaśnienia, mające taką samą moc
 obowiązującą, jak i sama taryfa.

Od towarów, które podlegają opłatom spożywczym
 lub innym, należy oprócz cla przywózowego pobierać
 wszystkie opłaty wewnętrzne, przypadające w myśl obo-
 wiązujących ustaw.

Towary przewożone przez obszar celný Państwa
 Polskiego lub z niego wywożone nie podlegają opłacie
 celnej.

Art. 2.

Do wymiaru i poboru cel oraz do wszelkich czyn-
 ności przy odprawie celnej towarów powołane są urzę-
 dy celne.

Art. 3.

Przywóz i wywóz towarów przez linię celną do-
 zwolony jest tylko na drogach celnych.

Drogami celnymi są:

- koleje żelazne, służące do publicznego użytku,
- przystanie morskie i wjazdy do nich, otwarte dla
 ogólnego ruchu towarowego,
- drogi lądowe i wodne, które uznano za drogi
 celne i jako takie podano do publicznej wiadomo-
 ści.

Wszystkie inne drogi uważa się za uboczne.

Przekroczenie linii celnej z towarami na drodze
 ubocznej dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem władzy
 skarbowej.

Art. 4.

Przewóz towarów przez linię celną dozwolony jest
 tylko w porze dziennej, t. j. po wschodzie i przed za-
 chodem słońca.

Tam, gdzie tego będzie wymagała konieczna po-
 trzeba, może władza skarbowa zezwolić na wyjątki.

Przewóz przez linię celną osób i towarów, doko-
 nywany przez publiczne zakłady przewozowe według
 normalnego rozkładu jazdy, dozwolony jest zarówno
 w dzień, jak i w nocy.

Ruch osobowy na drogach kolejowych dozwolony
 jest tylko w porze dziennej, Ministerstwo Skarbu może
 jednak zezwolić na pewne ulgi.

Art. 5.

Na towary pochodzące z krajów, które towary lub
 okrety polskie traktują gorzej, aniżeli towary lub okrety
 innych państw, można drogą rozporządzenia nałożyć
 klą odwetowe.

Art. 6.

Przywóz i przewóz przedmiotów monopolów pań-
 stwowych dozwolony jest tylko na podstawie osobnych
 pozwoleń.

Osobne przepisy postanawiają, które przedmioty
 podlegają ograniczeniom monopolowym.
 Ministerstwo Skarbu może w porozumieniu z inne-
 mi interesowanymi Ministerstwami zakazać lub ograni-
 czyć przywóz i wywóz pewnych towarów ze względów
 dobra publicznego.

Art. 7.

Dla oznaczenia pozycji taryfy, według której nale-
 ży wymierzyć clo od towaru, miarodajnym jest stan, w
 jakim się towar znajduje w chwili przejścia przez linię
 celną, i materiał, z którego jest sporządzony.

Towary, złożone z różnych materiałów, o ile nie są
 wymienione osobno w taryfie lub nie przydzielone wy-
 raźnie w drodze rozporządzenia do pewnej pozycji tary-
 fy, należy cłic według tej pozycji, pod którą podpada
 główna część składowa.

Jeżeli zachodzą wątpliwości, którą część składową
 należy uważać za główną, przyjmuje się za podstawę
 wymiaru cla tę część składową, od której przypada staw-
 ka wyższa.

Mechaniczne mieszaniny ze składników, podlegają-
 cych różnym stawkom, o ile nie są jako takie oddzielnie
 w taryfie wymienione, lub też rozporządzeniem do pe-
 wnej osobnej pozycji taryfy przydzielone, należy cłic
 według składnika, podlegającego najwyższej stawce, chy-
 ba, że ilość jego jest zupełnie nieznaczna.

Do towaru nieobjętego żadną pozycją taryfy, nale-
 ży stosować pozycję taryfy towaru najbardziej zbliżo-
 nego pod względem jakości, sposobu wyrobu, albo też
 użytku, do jakiego służy.

Art. 8.

Cło pobiera się według podanych w taryfie celnej
 podstaw wymiaru, t. j. według wagi, miary, ilości sztuk
 i t. d.

Za podstawę wymiaru cla według wagi przyjmuje
 się wagę surową albo wagę czystą.

Od towarów, wprowadzonych w stanie nieopako-
 wanym, pobiera się clo według wagi rzeczywistej.

Według wagi surowej cłi się towary, których stawa-
 ka nie przekracza 20 marek od 100 kg., a z towarów
 podlegających wyższej stawce tylko te, co do których
 taryfa celna zawiera wyraźne postanowienie.

Używane zwykle w handlu zewnętrzne opakowania
 towarów, podlegających ocenieniu według wagi czystej, są
 wolne od cla.

Opakowania zewnętrzne, nieodpowiadające zwyczaj-
 nom handlowym, a podlegające według taryfy wyższej
 stawce niż towar, lub opakowania metalowe w taryfie
 nie uwzględnione, należy poddać ocenieniu.

Taryfa podaje, w których wypadkach ma się przy
 ocenieniu towarów według wagi czystej doliczyć wagę
 bezpośredniego opakowania do wagi towaru, w innych
 wypadkach wolno stronie postawić wniosek na oddziel-
 ne ocenienie bezpośredniego opakowania według jego ta-
 ryfowej jakości.

Towary płynne należy cłic łącznie z naczyniami,
 o ile naczynia te nie podlegają wyższemu clo niż płyn.

Do wagi płynów wprowadzonych w cysternach lub
 innych w tym celu urządzonych środkach przewozowych,
 lądowych i wodnych, dolicza się 20% wagi czystej jako
 targ, o ile taryfa celna nie zawiera odmiennych postano-
 wień.

Art. 9.

Od towarów w pocztowym obrocie pakietowym do
 5 kilogramów surowej wagi pobiera się w przywozie
 clo od pakietu w wysokości 3 marek w złocie, o ile prze-
 syłka pocztowa nie zawiera towarów, podlegających clo
 wyższemu niż 100 marek za 100 kg. lub towarów, które
 cłic należy od sztuki.

Art. 10.

W przywozie są wolne od cla następujące przed-
 mioty:

- przedmioty przeznaczone do bezpośredniego
 użytku zwierzchników państw obcych, podczas ich chwi-
 lowego pobytu, oraz uwierzytelnionych zastępców dy-
 plomatycznych obcych państw pod warunkami określo-
 nymi w osobnych przepisach;
- przybory urzędowe, jako to: flagi, godła, pieczę-
 cie i druki, przeznaczone dla uwierzytelnionych na ob-
 szarze celnym zastępców dyplomatycznych i urzędów
 konsularnych państw obcych;
- przedmioty niezbędne potrzebne przy rokowa-
 niach, rozprawach, dochodzeniach i innych urzędowych
 czynnościach władz publicznych;
- nadane zagraniczne ordery i medale wystawowe;
- towary, będące przedmiotem monopolu państwo-
 wego, sprowadzone przez zarządy sierołupów państwo-
 wych;
- środki płatnicze;
- zabytki starożytności, dzieła sztuki, nauki i prze-
 mysłu, oraz środki i preparaty naukowe, przeznaczone
 dla publicznych zbiorów i zakładów naukowych; dzieła
 sztuki artystów polskich;
- materiał budowlany, przybory potrzebne do
 utrzymania ruchu i wogóle do wykonywania służby na
 położonych przy linii celnej łącznikowych drogach i sta-
 cjach kolei zagranicznych;
- produkty rolne i gospodarstwa wiejskiego, po-
 chodzące z majątków przeliczanych linią celną, których
 zarząd znajduje się w obrębie polskiego obszaru celnego;
- wzory i próbki towarów, się nadające do
 innego użytku.

Uwolnienie to jednak nie odnosi się do przedmio-
 tów monopolu państwowego ani do środków spożyw-
 czych;

11) przedmioty używane, które podroźni, funkcyj-
 narzucze publicznych zakładów przewozowych, woźnice,
 flisacy i lotnicy mają przy sobie do swego osobistego
 użytku oraz wykonywania zawodu, dalej żywność i le-

karstwa, potrzebne w czasie podróży, o ile przedmioty
 te pod względem jakości i ilości odpowiadają potrzebie
 i stosunkom osób podróżujących; wreszcie przedmioty,
 monopolów państwowych w ograniczonej ilości, ozna-
 czonej drogą rozporządzenia;

12) środki przewozowe wprowadzone do czasowe-
 go użytku, jako to: wagony kolejowe, wozy, statki, sa-
 mochody, rowery i samoloty, wraz z przedmiotami słu-
 żącymi do ich wewnętrzznego urządzenia lub potrzebnymi
 do utrzymania ich w ruchu, jako też inne środki
 transportowe, jak: łaczki, kosze, sanie, putnie i t. p.,
 uprząż i okrycia zwierząt wierzchochych, pociągowych
 i jucznych, o ile te środki i przedmioty były już używane,
 służą wyłącznie do przewozu osób lub przenoszenia
 towarów i nie zachodzi podejrzenie, że zamierzone jest
 omińnięcie opłaty celnej.

Przy wprowadzaniu samochodów, motocykli, ro-
 werów i samolotów, jako środków transportowych, na-
 leży zawsze żądać zabezpieczenia cla. Przy wprowadza-
 niu wszelkich innych środków transportowych nale-
 ży żądać takiego zabezpieczenia tylko w wypadkach po-
 dejrzanych;

13) trumny ze zwłokami, urny z popiołami zwłok
 wraz z należącymi do nich wieńcami i kwiatami; wieńce,
 kwiaty oraz przedmioty, przeznaczone do utrzymania lub
 ozdoby grobów poległych żołnierzy państw obcych;

14) towary, od których clo nie przekracza 10 kila-
 gramów.

Art. 11.

Nadto mogą być przez Ministerstwo Skarbu od cla
 uwolnione osobne pozwoleniem następujące przed-
 mioty:

- ruchomości używane osób przemieszczających się
 do obszaru celnego po dłuższym pobycie za granicą, je-
 żeli służyć mają do ich własnego użytku, względnie wy-
 konywania zawodu;
- wyprawy ślubne osób płci żeńskiej, które wsklu-
 tek zawarcia związku małżeńskiego z osobą na obszarze
 celnym stale zamieszkałą przemieszczają się do tego ob-
 szaru;
- przedmioty używane, otrzymane w spadku.
 W wypadkach wymienionych w punkcie 1, 2 i 3
 wykluczone są od uwolnienia od cla produkty spożywcze,
 materiały, półfabrykаты i surowce;
- rzeczy przeznaczone do własnego użytku pogo-
 rzalców, osób dotkniętych powodzią, lub pokrzywdzo-
 nych wskutek innych klęsk elementarnych, jak: środki
 spożywcze, ubrania, sprzęty domowe, przedmioty słu-
 żące do odbudowy lub prowadzenia gospodarstwa;
- towary krajowe, które zwrócono z zagranicy do
 obszaru celnego w stanie niezmiennym;
- zagraniczne towary odclone, które następnie prze-
 znaczone do powrotu za granicę;
- używane i opatrzone znakami zwrótnie opako-
 wania zewnętrzne i wewnętrzne, jak: beczki, skrzynie,
 kuflary, butle żelazne, kosze, flaszki itp., pochodzące z kra-
 jowych przesyłek wywozowych;
- znakami zaopatrzone opakowania zewnętrzne i
 wewnętrzne, jak: beczki, butle żelazne, flaszki itp., któ-
 re nadchodzą z zagranicy celem napełnienia w kraju, je-
 żeli po napełnieniu wywiezione zostaną za granicę.

Art. 12.

W porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Han-
 dlu może Ministerstwo Skarbu powołać na czasowe
 wprowadzenie bez opłaty cla materiałów i części skła-
 dowych do wytwarzania w kraju fabrykatów przeznaczo-
 nych po ich wykończeniu do wywozu zagranicę, oraz
 na przywóz towarów na niepewną sprzedaż (np. mię-
 dzynarodowe jarmarki, konkursy przemysłowo-handlo-
 we, kontrakty i t. p.). Tak samo może Ministerstwo
 Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i
 Handlu pozwolić na wywóz krajowych towarów za gra-
 nicę celem ich uszlachetnienia, jeżeli tego rodzaju uszla-
 chetnienia nie można na obszarze celnym dokonać albo
 wcale, albo w dostatecznej mierze, albo w równie do-
 brym stopniu, jak za granicą.

Nadto może Ministerstwo Skarbu w porozumieniu
 z Ministerstwem Przemysłu i Handlu ze względów do-
 bra publicznego pozwolić wyjątkowo na czasowe wpro-
 wadzenie bez opłaty cla przedmiotów przeznaczonych
 do przejściowego użytku (np. przyborów wiertniczych,
 dla przemysłu naftowego, węglowego i t. p.).

Ministerstwo Skarbu może pozwolić na czasowe
 wprowadzenie bez opłaty cla towarów do doświadczalni,
 na wystawy, konkursy, do wypróbowania lub naślado-
 wania, budżet wózów agentów podróży.

Wszystkie te pozwolenia będą udzielane pod wa-
 runkami zabezpieczenia cla i tylko względem tych
 państw, które przestrzegają zasad wzajemności.

Art. 13.

Dla obrotu towarów między obszarem nadgranicznym a takim obszarem państwa sąsiedniego może Ministerstwo Skarbu, stosownie do potrzeb miejscowych, pozwolić na pewne ułatwienie.

Art. 14.

Co pobiera się w walucie złotej.
W drodze rozporządzenia ustanowi się, które z obcych monet złotych można przyjmować przy wpłaceniu cla.

Aż do dalszego zarządzenia można uiszczać cło także w biletach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dopłatą (agio), której wysokość oznaczona będzie w drodze rozporządzenia.

Sumę opłat celnych zaokrąglą się na 5 fenigów, przyczem należność począwszy od 3 fenigów liczy się jako 5 fenigów, należność od 8 fenigów za 10 fenigów, należność niżej 3 fenigów opuszcza się.

Art. 15.

Oprócz cla pobiera się opłatę składową od towarów przyjętych na skład urzędowy i opłatę manipulacyjną.

Urzędy celne, posiadające własne składy urzędowe, pobierają będą za towary złożone na skład opłaty składowe według osobnych przepisów.

Opłata składowa nie może jednak przenosić 60 fenigów za 100 kg. wagi surowej i dzień zalegania na składzie.

Za pierwsze trzy dni nie pobiera się opłaty składowej.

Przy przesyłkach kolejowych podlegających cłu pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 0,2% od należności celnej, najmniej jednak 20 fenigów i nie więcej jak 5 marek przy przesyłkach pocztowych podlegających cłu; opłata ta wynosi 20 fenigów od każdej paczki.

Ministerstwo Skarbu ustali, w jakich wypadkach i w jakiej wysokości należy uiszczać opłatę za spełnienie czynności poza godzinami urzędowymi lub poza okresem placu urzędowego, za konwojowanie lub strzeżenie towarów.

Art. 16.

Orzecznictwo w sprawach stosowania taryfy i przepisów celnych przysługuje wyłącznie władzom skarbowym. Dochodzenie roszczeń drogą sądową jest niedopuszczalne.

Zażalenia w sprawie stosowania taryfy celnej i wydanych do niej objaśnień należy wnosić protokolarnie zaraz przy oceniu.

Do protokołu ma się dołączyć próbki, fotografie, opisy i t. d., których tożsamość winna być zaświadczona zarówno przez urzędnika rewidującego, jak i przez stronę.

Zażalenia, które urząd celny uznaje za uzasadnione, winien sani uwzględnić, inne natomiast przedłożyć bezwzględnie do rozstrzygnięcia Ministerstwu Skarbu, które wyda orzeczenie w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu względnie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W razie nieuwzględnienia zażalenia, ponosi strona kosztą postępowania.

Koszta te ściągają się w drodze administracyjnej.

Zażalenia przeciwko administracyjnym zarządzeniom urzędów celnych, nie będących w związku z taryfą celną, należy wnosić w piśmie w tym urzędzie, który wydał zarządzenie, będące powodem zażalenia.

Przeciw rozstrzygnięciu Ministerstwa Skarbu nie przysługuje stronie żaden dalszy środek prawny.

Art. 17.

Aż do wydania jednolitych przepisów o karaniu przemyślnictwa towarów, ukroczenia cla, oraz przekroczeń przepisów celnych, w szczególności popełnianych przez nieprawidłowe i niedokładne deklarowanie towarów, należy w byłych zaborach austriackimi i pruskimi stosować przepisy i ustawy tamże dotąd obowiązujące, w byłym zaś zaborze rosyjskim ustawy i przepisy obowiązujące tam w roku 1914 w chwili wybuchu wojny.

Art. 18.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje na wszystkich ziemiach, należących do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 19.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 1920 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązujące austr. weg. ustawa o taryfie celnej z 13 lutego 1906 r., niem. ustawa o taryfie celnej z 25 grudnia 1902 r., ros. taryfa celna z 13/26 stycznia 1903 r., dalej wszystkie taryfy celne, wydane przez okupantów, wszecście wszystkie wydane do tych ustaw i taryf przepisy wykonawcze, instrukcje, rozporządzenia i t. p.

Art. 20.

Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

Minister Skarbu:

(—) *Biliński.*

Minister Przemysłu i Handlu:
w/z.

(—) *Henryk Strasburger.*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie wcielenia żandarmerji krajowej i policji wojskowej na obszarze byłej Galicji do Policji Państwowej na zasadzie art. 3-go Przep. Przejściowych do Ustawy o Policji Państwowej z dnia 24-go lipca 1919 r. (Dz. Praw Nr. 61, pozycja 363).

§ 1.

Z dniem 1 grudnia 1919 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje na swój etat i pod zwierzchni nadzór Ministra Spraw Wewnętrznych:

a. podoficerów, szeregowców i funkcjonariuszy służby pomocniczej (woźnice, woźni, litograf, stróż i t. p.), wchodzących w skład galicyjskiej żandarmerji krajowej, z wyjątkiem tych, którzy w chwili wydania niniejszego rozporządzenia pełnią służbę na terenie etapowym i operacyjnym;

b. funkcjonariuszy galicyjskiej policji wojskowej;

c. z pośród oficerów galicyjskiej żandarmerji krajowej i policji wojskowej tylko tych, którzy wnieśli, względnie wniosą w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych pisemne podanie o przyjęcie ich i zostaną przyjęci na służbę przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Powyższe nie ma zastosowania do tych, którzy zostaną wydzieleni do żandarmerji wojskowej.

Wydzielenia tego dokona Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z Generalnym Delegatem Rządu dla Galicji.

§ 2.

Utworzona w ten sposób na obszarze b. Galicji policja państwowa będzie organizowana nadal zgodnie z zasadami Ustawy o Policji Państwowej, zachowując tymczasowo przepisy i instrukcje służbowe, obowiązujące żandarmerji krajowej i policji wojskowej, o ile te nie są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem jednak wszelkich tych praw i przywilejów, jakie przysługują osobom wojskowym, względnie wojskowym wartom.

Do funkcjonariuszy tej policji mają zastosowanie ogólne przepisy dyscyplinarne, wydane dla policji państwowej, zaś pod względem odpowiedzialności sądowej podlegają oni sądownictwu karnemu dla osób cywilnych.

W miastach, posiadających własne statuty, istniejące Dyrekcje Policji, włącznie z podległymi im służbowo urzędami śledczymi, pozostają nadal bez zmiany.

§ 3.

Policja ta pełni służbę bezpieczeństwa tylko względem osób cywilnych.

Ingerencję zaś jej w stosunku do osób wojskowych określa rozporządzenie M. S. Wojsk. i M. S. Wewn. z dnia 8 sierpnia 1919 r. o trybie postępowania funkcjonariuszów policji przy wykonywaniu czynności służbowych w stosunku do osób wojskowych (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn., Nr. 45, poz. 645 i Dzienn. Rozk. Wojsk., Nr. 86, poz. 3004).

§ 4.

Na czele policji państwowej na obszarze b. Galicji stoi mianowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych na wniosek Generalnego Delegata Rządu dla Galicji „Komendant Policji Państwowej dla b. Galicji”, jako pomocnik Komendanta Głównego Policji Państwowej.

Policja ta składa się z wyższych i niższych funkcjonariuszów, których stopnie służbowe określone są w art. 10 Ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o Policji Państwowej.

Przyjęci na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oficerowie galicyjskiej żandarmerji krajowej i policji wojskowej otrzymują stopnie służbowe wyższych funkcjonariuszów policji państwowej, zaś podoficerowie i szeregowcy, oraz funkcjonariusze policji wojskowej — stopnie służbowe niższych funkcjonariuszy, a mianowicie: szeregowiec (złotnik starszy, żołnierz i żandarm) posterunkowego lub starszego posterunkowego, starszy żandarm i wachmistrz — przodownika, starszy wachmistrz i wachmistrz powiatowy (sztabowy) — starszego przodownika.

Wachmistrze powiatowi (sztabowi) żandarmerji krajowej mogą jednak otrzymać stopień służbowy wyższego funkcjonariusza, jeżeli posiadają specjalną rutynę i specjalne wiadomości fachowe w zakresie służby bezpieczeństwa publicznego.

§ 5.

Komendant Policji Państwowej dla b. Galicji w zakresie służby bezpieczeństwa i czynności wykonawczych władz państwowych podlega Gen. Delegatowi Rządu dla Galicji, zaś w zakresie organizacji, administracji, zaopatrzenia, uzupełnień i wyszkolenia — podlega bezpośrednio Główn. Komendantowi Policji Państwowej.

§ 6.

Wpłaty wszystkich poborów za miesiąc grudnia 1919 r. osobom, przyjętym na etat Min. Spr. Wewn., a wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, będą dokonane według norm dotychczasowych przez te urzędy, względnie kasy, które im do-

tychczas wypłaty te uskuteczniały. Wpłaty te nastąpią jednak na rachunek Min. Spr. Wewn.

Ewentualna różnica poborów za m. gruzdzian wypłaci im Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przy wypłacie styczniowej.

§ 7.

Oficerowie galicyjskiej żandarmerji krajowej i policji wojskowej, przyjęci do policji państwowej na obszarze b. Galicji, zostają przeniesieni do rezerwy i przy ustalaniu listy starszeństwa, będą traktowani narówni z innymi oficerami.

Po upływie czterech lat służby w policji państwowej mogą być przyjęci z powrotem do służby czynnej w Wojsku Polakim.

§ 8.

Koszary, będące w posiadaniu galicyjskiej żandarmerji krajowej i policji wojskowej, przechodzą z dniem 1 grudnia 1919 r. w posiadanie policji państwowej na obszarze b. Galicji, o ile nie znajdują się w budynkach, stanowiących własność skarbu wojskowego.

Z objęciem koszar w posiadanie przez policję państwową na obszarze b. Galicji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje wszelkie związane z tem posiadaniem zobowiązania.

Zywy i martwy inwentarz b. galicyjskiej żandarmerji krajowej i policji wojskowej przechodzi w posiadanie policji państwowej b. Galicji, za rozrachunkiem międzyministerjalnym, z wyłączeniem części, potrzebnej dla organów, przejętych przez żandarmerję wojskową; część ta będzie określona w porozumieniu z Gen. Delegatem.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje natychmiast troskę o zaopatrzenie ekwipunku żandarmerji krajowej.

§ 9.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zobowiązuje się dostarczać do dnia 1 lutego 1920 roku wszystkim funkcjonariuszom policji państwowej na obszarze b. Galicji ze składów żywnościowych wojskowych produktów spożywczych po cenach wyznaczonych dla wojska i według norm, przewidzianych dla wojska.

Za Ministra Spraw Wojskowych:

(—) *Sosnkowski, j. ppr.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 12 listopada 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie ustanowienia na obszarze b. Galicji Komend Okręgowych Policji Państwowej.

Na podstawie rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 12 listopada 1919 r. w przedmiocie wcielenia żandarmerji krajowej i policji wojskowej na obszarze b. Galicji do Policji Państwowej (Dziennik Ustaw, Nr. 87) oraz art. 4 przepisów przejściowych do Ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o Policji Państwowej, — ustanawiam na obszarze b. Galicji tymczasowo trzy Komendy Okręgowe Policji Państwowej, a mianowicie:

I. Komendę Okręgową Lwowską, z siedzibą w Lwowie, której działalność rozciąga się na powiaty: Rawa Ruska, Gródek Jagielloński, Rudki, Skole, Sokal, Żółkiew, Lwów pow., Lwów miasto, Bobrka, Stryj pow., Stryj miasto, Zydaczów, Dolina, Przemysły, Rohatyn, Kałusz, Bohorodczany, Stanisławów pow., Stanisławów miasto, Tłomacz, Nadwórna.

II. Komendę Okręgową Krakowską, z siedzibą w Krakowie, której działalność rozciąga się na powiaty: Pilzno, Chrzanów, Oświęcim, Zywice, Białe, Wadowice, Kraków pow., Kraków miasto, Podgórze, Myślenice, Nowy Targ, Wieliczka, Bochnia pow., Bochnia miasto, Limanowa, Brzeska, Nowy Sącz pow., Nowy Sącz miasto, Dąbrowa, Tarnów pow., Tarnów miasto, Grybów, Mielec, Ropczyce, Gorlice, Jasło pow., Jasło miasto, Tarnobrzeg, Kołbuszowa, Rzeszów, Strzyżów.

III. Komendę Okręgową Przemyską, z siedzibą w Przemyslu, której działalność rozciąga się na powiaty: Brzozów, Nisko, Łańcut, Sanok pow., Sanok miasto, Przeworsk, Jarosław pow., Jarosław miasto, Lisko, Przemysł pow., Przemysł miasto, Dobromil, Cieszanów, Jaworów, Mościska, Sambor pow., Sambor miasto, St. Sambor, Turka, Drohobycz pow., Drohobycz miasto, Krosno.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 14 listopada 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany § 2 instrukcji z dnia 29 sierpnia 1919 r. dla komisji kwalifikacyjnych funkcjonariuszów Policji Państwowej w stosunku do funkcjonariuszów Policji Państwowej w b. Galicji.

Na podstawie rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1919 r. zmienia się § 2 instrukcji z dnia 29 sierpnia 1919 r. dla komisji kwalifikacyjnych funkcjonariuszów Policji Państwowej w b. Galicji.

wewnętrznych z dnia 12 listopada 1919 r. (Dziennik Ustaw. Nr. 87) w przedmiocie wcielenia znacznarceji krajowej i policji wojskowej na obszarze b. Galicji do Policji Państwowej instrukcja z dnia 29-go sierpnia 1919 r. (Monitor Polski, Nr. 196/19) dla komisji kwalifikacyjnych, wydana na podstawie art. 25 ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o Policji Państwowej, ma również zastosowanie do Policji Państwowej na obszarze b. Galicji ze zmianą § 2, wymienionej instrukcji, a mianowicie:

§ 2.

Siedzibą komisji kwalifikacyjnej dla wyższych funkcjonariuszów Policji Państwowej jest miasto Lwów.

Skład Komisji tej stanowią:

- 1) Komendant Policji Państwowej dla b. Galicji.
- 2) Przedstawiciel Delegatury Rządu dla b. Galicji.
- 3) Przedstawiciel Prokuratury Sądu Apelacyjnego we Lwowie.
- 4) Przedstawiciel wojskowości.
- 5) Lekarz.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(-) S. Wójcickowski.

Warszawa, dnia 14 listopada 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w przedmiocie tymczasowej organizacji Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla m. st. Warszawy.

Art. 1.

W wykonaniu art. 2 i 3 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 39, poz. 283) zarządzam utworzenie Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla m. st. Warszawy.

Art. 2.

Aż do czasu ustalenia charakteru państwowej władzy administracyjnej II-iej instancji dla m. st. Warszawy zakres działania Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla m. st. Warszawy rozciągać się będzie na terytorjum wielkiej Warszawy, a obejmować będzie następujące sprawy:

- 1) Budowa i przebudowa gmachów państwowych;
- 2) Zarząd gmachami państwowymi;
- 3) Wszystkie roboty budowlane przez Rząd prowadzone, z wyjątkiem robót poruszonych Generalnej Dyrekcji Regulacji rzek, Generalnej Dyrekcji budowy dróg szlucyjnych i Dyrekcji Polskiej Żeglugi państwowej wraz z zarządzeniem mechanicznych rzecznych.

Art. 3.

W ramach powyższego zakresu działania przysługują Dyrekcji kompetencje, przekazane rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 1 X 1919 r., art. 2, Okręgowym Dyrekcjom Robót Publicznych w b. zabarcze rosyjskim.

Art. 4.

Wobec utworzenia Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla m. st. Warszawy wydziałami równocześnie z Ministerstwa Robót Publicznych Biuro gmachów państwowych i bezpośredni zarząd budynkami państwowymi w Warszawie.

Art. 5.

Funkcje Dyrekcji jako II-iej instancji Min. Rob. Publ. w sprawach techniczno-administracyjnych w ogólności zostaną ze względu na kompetencje magistratu st. m. Warszawy w zakresie administracji unormowane osobnym rozporządzeniem.

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:

(-) Jasionowski.

Warszawa, dnia 26-go listopada 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73 1919 r., poz. 428), Główny Urząd Ziemi upoważnia „Bank Ziemi dla Kresów Towarzystwo Akcyjne” w Łańcucie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemi z dn. 22 października 1919 r. („Monitor Polski” Nr. 231).

Wobec tego, przenoszenie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez „Bank Ziemi dla Kresów Towarzystwo Akcyjne” w Łańcucie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r.

Prezes Głównego Urzędu Ziemi:

(-) Stefczyk.

Warszawa, dnia 22 listopada 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wzorem lat ubiegłych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w roku bieżącym ponownie organizuje specjalne kursy dla urzędników komunalnych (bur-

mistrzów, faworków, strażników, urzędników biur wydziałów powiatowych, urzędników magistratów i t. d.). Kursy odbywać się będą w lokalu Wyższej Szkoły handlowej w Warszawie, Koszykowa 9, pod kierownictwem pedagogicznym Dyrektora Szkoły dr. B. Miklaszewskiego. Wykłady rozpoczną się d. 7 stycznia 1920 r. i trwać będą 3 miesiące do d. 1-go kwietnia tegoż roku. Wykłady, ćwiczenia i obowiązkowa praca w bibliotece zajmować będą słuchaczom około 8 godzin dziennie. Program kursów obejmuje wszystkie ważniejsze przedmioty, których znajomość potrzebna jest działaczom samorządowym. Wykładowcą będą na kursach najlepsze rozporządzone siły zawodowe stolicy. Kandydaci winni posiadać zasadniczo 6-klasowe wykształcenie i pewną praktykę w zakresie samorządu; wiek od 21 lat do 40.

Kursy urzędują na swój koszt Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Jedynie za przystąpienie do egzaminów, po przesłuchaniu wykładów i odbyciu zajęć praktycznych, każdy uczestnik kursów winien wnieść 50 marek.

Ponieważ zadaniem kursów jest wykształcenie i przygotowanie urzędników komunalnych, przy możliwie najlepszym wyszkoleniu do pracy na tem polu sił zawodowych, Ministerstwo przedewszystkiem będzie przyjmowało takich kandydatów, zarówno z prowincji, jak i z Warszawy, którzy wykazają uprzednią pracą na polu samorządu, oraz będą posiadali polecenia odpowiednich związków komunalnych (Sejmików lub Wydziałów Powiatowych, rad miejskich lub magistratów).

Pożądanem jest, aby przy wydawaniu poleceń kandydatom, zawierane z nimi były umowy, iż kandydaci ci, po ukończeniu kursów, powrócą do swych miejscowości i pracować będą pewien okres czasu w samorządzie; warunek ten jest szczególnie do zalecenia w tych wypadkach, gdy dany kandydat otrzyma stypendjum lub płatny urlop od związku komunalnego. W tej myśli Ministerstwo Spraw Wewnętrznych usilnie zaleca umożliwienie zdolniejszym pracownikom komunalnym ukończenia kursów w Warszawie przez udzielenie im płatnego urlopu, oraz ewentualne wyznaczenie pewnego subsydjum (plus minus 2000 marek) przy zawarciu wyżej wspomnianej umowy.

Kandydaci zgłaszać się winni osobiście lub piśmiennie do Sekcji Samorządowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Nowy Świat 69, III piętro, pokój Nr. 72, do starszego referenta W. Kozłowskiego. Podania winny zawierać: imię i nazwisko kandydata, dokładny adres, opisanie biegu życia z dokładnym przytoczeniem odbytych studiów, oraz zobowiązanie się do wysłuchania kursów — całości w razie przyjęcia. Podania winny być opatrzone markami stemplowanymi w należytej wysokości. Zapisy trwać będą do d. 5 stycznia 1920 r. Przy równych kwalifikacjach pierwszeństwo będą mieli wcześniej zgłaszający się.

Program kursów obejmuje następujące przedmioty:

Ekonomia polityczna, skarbowość ogólna, skarbowość komunalna, nauka o budżecie, prawo cywilne, prawo państwowe, prawo administracyjne, geografia ekonomiczna Polski, statystyka, aprowizacja, szkolnictwo, organizacja samorządu powiatowego, miejskiego i gminnego w Państwie Polskiem, organizacja samorządu w Anglii, Francji i Niemczech, polityka komunalna, przedsiębiorstwa miejskie i gminne, kwestja mieszkaniowa, polityka gruntowa, organizacja biura i rachunkowości, opieka społeczna, pożarnictwo, zdrowotność, weterynaria; Ogółem około 300 godzin wykładów i ćwiczeń, oraz mniej więcej także liczba godzin obowiązkowej pracy w bibliotece.

Wiadomości bieżące.

Na inwalidów. W przedsięwzięciu, zapowiedzianem na dzień 7-my b. m., pod protektorem Naczelnika Państwa, organizowaniem przez Komitet opieki nad inwalidami, na rzecz „Domu inwalidzkiego”, pomocą czynną służą liczne instytucje i organizacje, jak: Związek i Stowarzyszenie kupców polskich, Koło przełożonych szkół średnich męskich i żeńskich, Bratnia pomoc wszystkich wyższych uczelni, Liga kobiet, sokoli i solidnicy, harcerze, przedstawiciele kolejarzy, Związek kobiet kresowych „Pogoni” i inne.

W kasie Filharmonij odbywa się już sprzedaż biletów na koncert-kabaret, o pięknym, urozmaiconym programie, ze współudziałem Związku artystów scen polskich.

Zakaz wiewowania w szpitalach. Magistrat postanowił utrzymać w mocy uchwałę z dnia 12 sierpnia r. b., wzbraniając robotnikom szpitalnym urządzenia wiewców, zebrani politycznych, lub zawodowych, w obrębie szpitali ze względu na dobro chorych. Postanowienie powzięto wobec starań, by zebrania robotników mogły się odbywać w gmachach szpitali, poza salami chorych.

Z Komitetu plantacyjnego. Na ostatnim zebraniu Komitetu rozpatrywano nadesłany memoriał w sprawie ogrodów robotniczych; postanowiono wystąpić do władz miejskich z prośbą o przeznaczenie większych przestrzeni gruntów, będących w rozporządzeniu miasta, pod ogrody robotnicze, które coraz pomysłniej się rozwijają.

Zastawiano się nad wystąpieniem do władz, w sprawie plantacji naszego miasta, do czego za podstawę przyjęto protokół opiekunów okręgowych, którzy zaznaczają, że w ostatnich latach plantacje pod wielu względami zaniedbane. Komitet postanowił wystąpić do władz z szeregiem wniosków w sprawie należytego zabezpieczenia i przyzodobienia roślinności cmentarzy dla poległych żołnierzy polskich.

Spekulacja wina. Policja państwowa pow. Kolskiego zatrzymała nielegalnego Ika Rozenhala, zam. w Łodzi przy ul. Średniej Nr. 54, który usiłował przewieźć 36 worków wina. Sprawę skierowano do Oddziału Urzędu walki z lichwą i

spekulacja w Łodzi. Dochodzenie, przeprowadzone przez Oddział, ustaliło, że Rozenhal, nie posiadając patentu na prawo handlu winem, lub pozwolenia Wydziału Surowców Wjeznych, zajmował się skupianiem wina w różnych miejscowościach Królestwa. Posiadał od jedytnie przepuski przewozowe, wysławione przytem na cudze imię. Przewozić winę, nie przebrał on również w środkach, jak np. usiłując dawać łapówki, funkcjonariuszom policyjnym i t. p. W Oddziale lekczym stwierdzono, że wina dostarczał tylko do fabryk, pracujących dla intendantury, i wiewidzono to jednak okazało się niezgodnie z rzeczywistością. Wobec wyraźnej stwierdzonej spekulacji z winem ze strony Ika Rozenhala, Oddział Walki z Lichwą i spekulacją skierował na 10.000 mk. grzywny lub trzy miesiące aresztu. Urząd walki z lichwą i spekulacją wyrok powyższy zatwierdził.

Spekulacja zbożem i mąką. Funkcjonariusz Państwowego Urzędu Zbożowego w Poczynie dowiedział się, że w Niemińskich znajduje się mąka żytnia pyłowa, która ma być wywieziona do Kosińskich. Po przybyciu na miejsce znalezione 468 kg. mąki, która, jak się okazało, była własnością nielegalnego Rubina Kuszcza z Zarnowa. Sprawą zajął się Oddział Urzędu walki z l. i s. w Radomiu. Stwierdzono, że Kuszcza przelał wywał mąkę w celach spekulacyjnych, ponadto zaś trudnił się on stałe skupianiem zboża również na spekulację. Skazano Rubina Kuszcza na 5.000 mk. grzywny lub areszt miesięczny. Mąka została skonfiskowana. Urząd walki z l. i s. w Warszawie decyzyje Oddziału Radomskiego zatwierdził.

Benjamin Frydman, zam. przy ul. Wałowej Nr. 39 w Radomiu, skupował mąkę we wsiach okolicznych po cenach spekulacyjnych. Oddział Urzędu walki z l. i s. w Radomiu skierował go na 3.000 mk. grzywny z ewentualną zmianą na areszt 25-dniowy.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego

Warszawa, 3-go grudnia. Front litewsko-białorudzki: Atak nieprzyjacielski na nasze pozycje pod Dźwińskiem odparto. W okolicy Kamieńca-Lepeł drobne utarczki patroli wywiadowczych. Na odcinku Polesia uderzył nieprzyjaciel na Petytkowo i Nowosiołki. Po dłuższej walce atak odparto z wielkimi dla nieprzyjaciela stratami.

Front wołyński: Spokój.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Na Górnym Śląsku.

Kraków, 3-go grudnia. (PAT.). Biuro prasowe Kresów zachodnich komunikuje:

Wedle zgodnych doniesień z Górnego Śląska, niewybrane rady gminne wszędzie wzywano, aby się ukonstytuowały, mimo noty rady najwyższej, która uznawała wybory te za nielegalne.

Ponieważ niektóre magistraty miały wątpliwość, czy mają zwołać nowowybrane rady, pruskim ministrem spraw wewnętrznych zarządziło telegraficznie w d. 30-ym z. m., że nowe rady gminne mają być wszędzie powołane. W ten sposób wbrew rozstrzygnięciu rady najwyższej, na Górnym Śląsku powstał charakterystyczny stan prawny, sprzeczny z postanowieniami traktatu pokoju.

„Oberschlesischer Kurier” donosi z Zabrze, że już na pierwszym posiedzeniu nowej rady miejskiej wyłoniła się sprawa językowa, gdyż radni polscy żądali dopuszczenia języka polskiego do obrad. Wobec tego, że radni niemieccy oświadczyli, iż nie rozumieją języka polskiego, burmistrz zwrócił się do rządu centralnego z zapytaniem, czy język polski jest dopuszczalny w obradach rad gminnych. Podobnie miała się rzecz w Rybniku, Hucie Królewskiej, Pszczyńce i t. d.

Z faktów tych wynika, że dziś jeszcze stosuje się na Górnym Śląsku prawa wyjątkowe przeciw Polakom i językowi polskiemu.

Przeciw zbrojeniu się Niemiec.

Paryż, 3-go grudnia. (PAT.). Havas. Jak donosi „Petit Journal”, marszałek Foch w liście do rady najwyższej zwraca jej uwagę na niebezpieczeństwa, płynące z ciągłego zbrojenia się Niemiec, groźnego dla światowego pokoju.

Wiedeń, 3-go grudnia. (PAT.). Tel. comp. donosi z Paryża, że najwyższa rada uchwalila zażądać od Niemiec rozwiązania wszystkich organizacji wojskowych, które utworzone z pominięciem warunków pokoju.

Zatarg z Niemcami.

Berlin, 3-go grudnia. (PAT.). Londyńska „Daily Chronicle” sprzeciwia się przedstawieniu haskiemu trybunałowi rozjemczemu nowego zatargu Niemiec z państwami sprzymierzonymi. Z Niemcami możnaby wogóle rokować tylko co do szczegółów, naturalnie i to w takim razie, gdyby Niemcy dowiodły, że nowe żądania koalicji narazić mogą na szwank odbudowę wewnętrzną Niemiec w wyższym stopniu, niż to zamierza koalicja.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

- Teatr Wielki. Dziś „Zydówka”, jutro „Dama Pikowa”.
- Teatr Rozmaitości w ogrodzie Saskim. Dziś i jutro „Marta Leszczyńska”.
- Teatr Reduta. Dziś i jutro „Ponad śnieg”.
- Teatr Polski. Dziś i jutro „Iwaz i maska”.
- Teatr Mały. Dziś i jutro „Oficer gwardji”.
- Teatr Nowości. Dziś „Hrabia Luxemburg”, jutro „Targ na dziewczęta”, w sobotę „Rozwódka”.
- Teatr Praski. Dziś i jutro „Ksiądz Marek”.
- Teatr Powstańczy. Dziś i jutro „Stare Miasto”.
- Teatr Dramatyczny. Dziś „Mez idealny”, jutro „Moje bobo”.
- Teatr Społeczny. Dzisiaj i jutro przedstawienie składane.

Postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmian oraz zatwierdzania Statutów Spółek Akcyjnych.

XXIII.

POSTANOWIENIE

Ministrów Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia spółki akcyjnej pod firmą: „Bank Depozytowy, Spółka Akcyjna“.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, zatwierdzamy załączony przy niniejszym statucie spółki akcyjnej pod firmą: „Bank Depozytowy, Spółka Akcyjna“.

Minister Skarbu:

w/z.

(—) Byrka.

Minister Przemysłu i Handlu:

w. z.

Henryk Strasburger.

Warszawa, dnia 30 października 1919 r.

STATUT SPÓŁKI AKCYJNEJ.

Bank Depozytowy.

I. Organizacja i Kapitał Banku.

§ 1.

Na podstawie niniejszego statutu zawiązuje się w Warszawie Spółka Akcyjna pod firmą: Bank Depozytowy, sp. akc. Siedzibą Spółki jest Warszawa. Statut Banku winien być ogłoszony w gazecie urzędowej. Po odbytem zgromadzeniu konstytuującym statut winien być zgłoszony do właściwego Sądu Okręgowego celem rejestracji. Spółka poczyni się za prawnie powstałą z chwilą rejestracji sądowej, działalność swoją jednak może rozpocząć dopiero po spełnieniu warunków wymienionych w § 6.

§ 2.

Po rozpoczęciu czynności Banku w Warszawie Zarząd wyznacza w miarę potrzeby przedstawicieli i korespondentów w innych miastach państwa i zagranicą.

§ 3.

Zarządowi Banku służy prawo na mocy uchwały walnego Zgromadzenia akcjonariuszów, zatwierdzonej przez Ministra Skarbu otwierać oddziały Banku. Zakres działania, skład i sposób kierownictwa każdego oddziału określa Zarząd Banku, stosując się ściśle do niniejszego statutu. Za czynności oddziału odpowiada Bank całym swoim majątkiem.

§ 4.

Kapitał zakładowy Banku wynosi pięć milionów marek, rozłożonych na 10000 akcji po 500 mk. Kapitał ten może być w przyszłości powiększony na mocy uchwały walnego Zgromadzenia i za zezwoleniem właściwej władzy, drogą emisji nowych akcji tej samej wartości nominalnej. Przez kapitał zakładowy należy rozumieć kapitał rzeczywiście wpłacony na akcje.

§ 5.

Początkowy kapitał Banku w wysokości 5.000.000 marek rozdzielać pomiędzy siebie założyciele wyszczególnieni w § 90, oraz osoby zaproszone przez nich do udziału w spółce.

§ 6.

Bank winien rozpocząć swoje czynności najpóźniej do 6 miesięcy po zatwierdzeniu niniejszego statutu; przed ich rozpoczęciem winien przedłożyć Ministrowi Skarbu dowody, że na każdą akcję początkowego kapitału zakładowego w sumie 5.000.000 marek wpłacono 50% nominalnej ceny akcji t. j. ogółem mk. 2.500.000. W tym celu wpłaty na poczet tej sumy powinny wpływać do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (w przyszłości Banku Polskiego). — Wysokość i termin wpłat na pozostałe 50% kapitału oznacza Zarząd Banku; Wpłaty te winny być dokonane w ciągu 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia czynności Banku. Ogłoszenia o wpłatach powinny być umieszczane co najmniej na miesiąc przed terminem wpłaty w „Monitorze Polskim“ i w jednej z gazet miejscowych, według uznania Zarządu.

§ 7.

Przy wpłacie pierwszych 50% nominalnej ceny akcji, założyciele wydają świadectwa tymczasowe, na których Zarząd zaznacza wpłaty następujące. Przy wpłacie ostatniej raty, świadectwa zostają wymienione na akcje.

§ 8.

Walne Zgromadzenie, uchwalając zgodnie z § 4 wypuszczenie nowych akcji, oznacza jednocześnie warunki nowej emisji tak dla akcjonariuszy Banku, jak też dla osób postronnych, o ile akcje nie będą rozebrane przez dawnych akcjonariuszy. Uiszczanie wpłat na nowe akcje może być rozłożone najdłużej na jeden rok.

§ 9.

Świadectwa tymczasowe muszą być imienne i mogą być odepływane innej osobie tylko po zaznaczeniu tego w księgach Zarządu.

Świadectwa bez poświadczenia Zarządu na dokonana wpłatę nie mogą być po upływie oznaczonego dla niej terminu przedmiotem obrotów, a wszelka umowa do takiego świadectwa będzie uznana za nieważną.

§ 10.

W razie nieuiszczenia wpłaty w terminie oznaczonym przez Zarząd, pobiera się na rzecz Banku za każdy dzień zwłoki 5% w stosunku rocznym od sumy zaległej tytułem procentu, oraz 5% w tym samym stosunku tytułem kary. Numery świadectw, nie opłaconych w oznaczonym terminie, ogłasza Zarząd w „Monitorze Polskim“ i w jednej z miejscowych gazet. Po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, jeżeli wpłata uiszczona nie będzie, sprzedaje Zarząd świadectwa przez maklera na giełdzie. Następnie świadectwa te zostają uznane za nieważne, a nabywcy otrzymują nowe świadectwa z tymi samymi numerami, z zaznaczeniem, że zostały one wydane zamiast świadectw we właściwym czasie nieopłaconych. Z otrzymanych za sprzedane świadectwa pieniądze potrąca się zaległe wpłaty wraz z procentami zwłoki i karą, tudzież kosztą sprzedaży i ogłoszeń, pozostała zaś reszta zwraca się właścicielowi unieważnionych świadectw. Przepisy § 9 i 10 winny być wydrukowane na świadectwach tymczasowych.

W razie zagubienia świadectw tymczasowych lub akcji imiennych, właściciel ich winien zawiadomić o tem Zarząd na piśmie i podać numery zagubionych świadectw lub akcji. Zarząd ogłasza o tem na koszt właściciela. Jeżeli w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia nie będzie otrzymana żadna wiadomość o zagubionych świadectwach lub akcjach, wówczas wydaje się nowe świadectwa lub akcje z temi samymi numerami, co zagubione, z adnotacją, że zostały one wydane zamiast zagubionych. O zagubieniu kuponów za czas ubiegły i bieżący Zarząd żadnych zawiadomień nie przyjmuje i właściciel, który je zagubił, traci prawo do otrzymania dywidendy.

§ 11.

Akcje Banku mogą być stosownie do żądania akcjonariuszów imienne, albo na okaziciela, powinny być wycięte z księgi, w której pozostają grzebiety, oraz zaopatrzone numerem bieżącym i podpisami trzech członków Zarządu, buchaltera, kasjera i pieczęcią Banku. Do każdej akcji dołącza się arkusz kuponowy dla odbierania dywidendy w ciągu lat 10; po upływie tego czasu otrzymuje okaziciel akcji nowy arkusz kuponowy.

§ 12.

Akcje na okaziciela mogą być odepływane bez żadnych formalności. Wobec Banku za właściciela akcji na okaziciela uchodzi zawsze jej posiadacz. Odepływanie akcji imiennych odbywa się przez oświadczenie na piśmie, składane Zarządowi Banku z załączeniem samych akcji, celem przepisania ich na imię nabywcy.

§ 13.

W razie śmierci akcjonariusza przechodzą jego prawa na spadkobierców. Pojedyncza akcja jest niepodzielna.

II. OPERACJE BANKU.

§ 14.

Bankowi Depozyтовemu dozwolone są tylko następujące operacje:

a) dyskonto weksli wewnętrznych i zagranicznych oraz innych pieniężnych zobowiązań, opartych na umowach handlowych, płatnych najpóźniej w 9 miesięcy, jak również wylosowanych papierów procentowych, oraz redyskonto zdyskontowanych przez Bank zobowiązań i weksli;

b) wydawanie pożyczek i otwieranie kredytu na rachunkach bieżących specjalnych i kontokorrentowych na termin najdłużej 9 miesięcy;

1) na zastaw państwowych papierów procentowych, listów zastawnych, udziałów, akcji i obligacji w wysokości do 90% ich ceny giełdowej;

2) na zastaw koncesjonatów, świadectw składów towarowych (warrantów), frachtów i kwitów domów przewozowych, dróg żelaznych i towarzystw żeglugi parowej, na niepodlegające łatwemu zepsuciu towary w wysokości do 1/2 ich wartości, z tem zastrzeżeniem, że by towary były ubezpieczone na sumę co najmniej o 10% wyższą od sumy pożyczki i na termin przynajmniej o miesiąc dłuższy od jej terminu i ażeby polisy ubezpieczeniowe były przechowywane w Banku;

3) na zastaw drożych metali,

4) na zastaw towarów nie podlegających łatwemu zepsuciu do wysokości najwyższej 1/2 wartości, z zastrzeżeniem, żeby towary te były złożone według uznania Zarządu w składach zabezpieczonych od ognia, oraz żeby były ubezpieczone na sumę co najmniej o 10% wyższą od pożyczki żądanej na zastaw i na termin przynajmniej o miesiąc dłuższy od jej terminu. Polisy ubezpieczeniowe mają być przechowywane w Banku, komorne zaś za najem składu na towar musi być zapłacone za czas przynajmniej o miesiąc dłuższy od terminu zastawu. Przy wydawaniu pożyczek i otwarciu kredytu na zabezpieczenie, wymienionych w p. 2 i 4 niniejszego ustępu, na termin do 2-ich miesięcy, wysokość tych pożyczek i kredytu może być zwiększona na podstawie wspólnej jednogłośnej uchwały Zarządu i Rady Banku do 80% wartości zabezpieczenia.

c) Inkaso weksli i innych dokumentów terminowych i papierów procentowych;

d) dokonywanie wpłat w Polsce i zagranicą, w miastach, gdzie się znajdują oddziały, przedstawicielstwa, lub korespondenci Banku, na rachunek, osób trzecich lub instytucji z tem zastrzeżeniem, ażeby takie wy-

platy w całości były uprzednio zabezpieczone albo gwarantowane rachunku bieżącego w Banku tej osoby, na rachunek który ma być uskuteczniiona wpłata, albo też zastawem wymienionych w punkcie b § 14 przedmiotów wartościowych lub towarów. W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, wskazane w tym ustępie wpłaty mogą mieć miejsce i bez pełnego zabezpieczenia, lecz tylko na podstawie jednogłośnej uchwały wszystkich obecnych członków Zarządu;

e) wydawanie przekazów pieniężnych na miejscowości, gdzie się znajdują oddziały, przedstawicielstwa lub korespondenci Banku;

f) kupno i sprzedaż na rachunek osób trzecich wszelkiego rodzaju państwowych papierów procentowych, listów zastawnych, udziałów, akcji i obligacji, których obieg jest w Państwie dozwolony;

g) kupno i sprzedaż towarów z polecenia i na rachunek osób trzecich za określoną z góry opłatą komiśną, z tem zastrzeżeniem, ażeby wydane na te kupno sumy nie przewyższały jednej piątej części kapitału zakładowego;

h) kupno i sprzedaż na rachunek osób trzecich albo na rachunek własny drożych metali w sztabach, w monocy i weksli ciągnionych, krajowych i zagranicznych;

1) akceptacja i wydawanie weksli ciągnionych (trat), akredytyw i przekazów na miasto w Polsce i zagranicą, na podstawie przepisów punktu d—niej szerszego paragrafu;

k) przechowywanie za określoną z góry opłatą wszelkiego rodzaju papierów procentowych i przedmiotów wartościowych, oraz wydzierżawianie składów towarowych i schowek pieniężnych (safes);

l) przyjmowanie wkładów bezterminowych i terminowych, oraz wkładów na rachunki bieżące, z zastrzeżeniem, aby pojedyncze dowody lokacyjne nie były wydawane na sumę mniejszą niż sto marek polskich;

m) kupno i sprzedaż na rachunek własny państwowych papierów procentowych, udziałów, akcji i obligacji przez rząd gwarantowanych, na sumę do wysokości połowy kapitału zakładowego, oraz askuracja papierów publicznych od strat na wypadek wylosowania;

n) kupno i sprzedaż na rachunek własny obligacji i listów zastawnych, oraz udziałów i akcji przez rząd niegwarantowanych, jednak tylko na podstawie jedno myślniej zgody obecnych członków Zarządu i tylko do wysokości jednej piątej części kapitału zakładowego, Bank nie może kupować na rachunek własny takich udziałów, akcji, obligacji i listów zastawnych, na które nie uiszczono jeszcze żadnych wpłat i które skutkiem tego nie są notowane na giełdzie.

o) otwieranie w drodze komisji subsytorji na państwowe i komunalne pożyczki, na akcje, obligacje i listy zastawne, których emisja została dozwolona. Zapisy na papiery zagraniczne nie mogą być otwierane bez pozwolenia właściwej władzy. Bank nie może przyjmować gwarancji za powołanie zapisów.

p) zastaw własnych papierów w Banku, oraz pod zastaw w innych instytucjach kredytowych papierów wartościowych i towarów, przyjętych przez Bank od osób trzecich, jednak tylko za zgodą tych ostatnich i z sumę, nie przewyższającą udzielonych na nie pożyczek. Zastawienie cudzych towarów odbywa się także przez cesję na dokumentie zastawowym.

r) wydawanie pożyczek na sola weksle t. j. weksle z jednym podpisem wystawcy, zabezpieczone hipoteką nieruchomości wiejskich na zasadzie specjalnych przepisów ustanowionych przez prawo z dn. 11 maja 1893 r. oraz hipoteką nieruchomości miejskich, przyczem suma tego rodzaju pożyczek nie może przewyższać 1/2 części kapitału zakładowego.

§ 15.

Zastaw papierów wartościowych i ruchomości odbywa się w sposób przyjęty dla wszystkich instytucji kredytowych, przez prośbę wtręcenie tych zastawów Zarządowi Banku, przy deklaracji właściciela zawierającej jego oświadczenie jako dłużnika, że w razie niezapłacenia pożyczki w terminie, Bank ma prawo sprzedać przedmioty zastawione. Ze swej strony wydaje Bank do kument o przyjęciu zastawu i oznacza w nim jego przedmiot oraz warunki pożyczki.

§ 16.

Wysokość stopy procentowej i warunki dyskonta weksli i pożyczek, oraz depozytów, wkładów i rachunków bieżących określa Zarząd Banku.

§ 17.

Sprzedaż i kupno na rachunek osób trzecich i wszystkie czynności komisowe wyszczególnione w § 14 uskuteczniają się za oznaczoną z góry przez Zarząd opłatą.

§ 18.

Kupno na rachunek osób trzecich dokonywa Bank tylko z sum znajdujących się na ich bieżącym rachunku lub po uprzednim otrzymaniu na te pieniądze.

§ 19.

Zadłużenie w postaci kredytów in blanco (§ 14) t. j. wpłaty z rachunków ponad złożone zabezpieczenie, nie mogą przewyższać 1/10 części kapitału zakładowego i zasobowego i nie mogą trwać dłużej niż dni 30. Po upływie tego czasu, jeżeli dokonane wpłaty nie będą pokryte gotówką lub zabezpieczone w sposób przewidziany statutem, powinnas Zarząd Banku przystąpić do

egzekucji pod rygorem osobistej odpowiedzialności swoich członków.

§ 20.

Bank eskontuje weksle i wszelkie inne terminowe zobowiązania handlowe, zaopatrzone przynajmniej 2 procentami. Weksle z jednym podpisem przyjmuje Bank do dyskonta i wydaje na nie pożyczki jedynie przy zabezpieczeniu:

- papierami procentowymi, drogiemi kruszcami i towarami, zgodnie z punktem b § 14.
- nieruchomościami zgodnie z punktem r § 13.

§ 21.

Bank otwiera osobom, które złożyły zabezpieczenie wymagane w punkcie a § 20, kredyt w wysokości określonej przez Zarząd, który jednak nie może przewyższać normy postanowionej w punkcie b § 14. Do tej wysokości przyjmuje Bank również do dyskonta weksle wystawione przez osobę uzyskującą kredyt, tudzież weksle innych osób z jej indosem.

§ 22.

Bank udziela kredytu i wypłaca pożyczki jedynie w gotówkę, nie zaś w postaci zobowiązań osobistych.

§ 23.

W razie niezapłacenia przez dłużnika w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem, wymienionym w punkcie b § 14, wysyła Bank pod jego adresem zawiadomienie o 7-dniowym terminie zwłoki, w ciągu którego zamiast procentów może być pobierana kara nie przewyższająca 1/2% sumy dłużnej. Gdyby w przeciągu tych 7 dni dłużnik nie uiszczył tych należności, to zastawione przez niego papiery wartościowe zostają sprzedane przez agenta na giełdzie, metale zaś, oraz inne zastawy ruchome przez publiczną licytację. Zamiast wymienionej kary może być pobierany za czas od upływu terminu zastawu do dnia zwrotu Bankowi zaciągniętej pożyczki umówiony procent, przyczem każde rozpoczęte 15 dni liczy się za 1/2 miesiąca, oraz dolicza się koszty związane ze sprzedażą zastawu; prócz tego może być tytułem wynagrodzenia za niedotrzymanie umowy wymagane najwyżej 1% od sumy pożyczkowej. Dochodzenie należności za weksle nie wykupione w terminie odbywa się zwykłym trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

§ 24.

Bank może nabywać nieruchomości na mocy uchwały walnego Zgromadzenia tylko na użytek własny lub użytek swoich oddziałów. W wyjątkowych razach może Bank nabywać nieruchomości, w celu unieszkodliwienia straż, od dłużników zalegających w zapłacie. Nabycie takich nieruchomości może być dokonane tylko na podstawie jednomyślnych uchwał Zarządu zatwierdzonej przez Radę Banku. W ciągu roku muszą być takie nieruchomości sprzedane.

§ 25.

Bankowi nie wolno nabywać swych własnych akcji lub udzielać na nie pożyczek.

§ 26.

Sumy złożone w Banku na lokaty i na rachunek bieżący, ulegają aresztom lub sekwestrom jedynie trybem wskazanym w ustawie postępowania cywilnego po złożeniu Bankowi wydanych przez sąd dowodów albo książeczek wkładowych.

§ 27.

Złożone dla zabezpieczenia Banku metale, towary, warianty, komplementy, kwity domów przewozowych, żelaznych i towarzyszących żelaznym parowej oraz wszelkiego rodzaju papiery procentowe i inne zastawy nie mogą podlegać aresztowi, ani sekwestrowi za żadne prywatne ani skarbowe należności, ani być zaliczane do masy upadłości dłużnika, dopóki nie będzie zapłacona cała wydana na nie przez Bank pożyczka, wraz z przysługującymi Bankowi procentami, karą, wydatkami i karą wadliwą na wypadek zwłoki. Zgodnie z § 23 żadna akcja sądowa nie może wstrzymać sprzedaży zastawu zabezpieczającego pożyczkę Banku.

§ 28.

Ogólna suma zobowiązań Banku nie może przenosić się do krasnego zakładowego i zasobowego kapitału razem wziętych.

§ 29.

Kredyt otwarty każdemu z poszczególnych klientów Banku nie może przenosić sumy równej jednej dziesiątej części kapitału zakładowego.

§ 30.

Kwity wkładowe na złożone w Banku sumy są wydawane na specjalnych blankietach. Winni podrabiania tych blankietów odpowiedzialni na równi z fałszerzami papierów państwowych.

§ 31.

Na wkłady przyjmowane przez Bank mogą być wydawane wyłącznie tylko bilety imienne które przechodzą z rąk na mocy pełnego imiennego indosu, przesyłając własność po przepisaniu w księgach Banku.

§ 32.

Dowody wkładowe Banku oraz akcje mogą być przyjmowane w zastaw we wszystkich urzędach państwowych po cenie, ustanowionej przez Ministra Skarbu.

Władze Banku.

Władzami Banku są: Zarząd, Rada i Walne Zgromadzenie.

§ 34.

Osoby zajmujące w Banku urzędy administracyjne, w tej liczbie członkowie Zarządu i Rady, nie mogą zajmować urzędów w analogicznych instytucjach kredytowych.

§ 35.

Siedzibą Zarządu jest miasto Warszawa.

Zarząd składa się z trzech członków, wybieranych przez Walne Zgromadzenie z osób przedstawionych przez Radę; liczba ta może być powiększona na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia do 5.

§ 36.

Członek Zarządu obowiązany jest przy objęciu urzędowania posiadać przynajmniej 50 akcji, które się przechowują w kasie Zarządu aż do zatwierdzenia przez Walne Zgromadzenie sprawozdania za cały czas jego urzędowania. Akcje te nie mogą być do tego czasu ani sprzedawane ani obciążane.

§ 37.

Po upływie trzech lat od czasu dokonania pierwszych wyborów członków Zarządu, ustępuje corocznie, z początku przez głosowanie lub za wspólną zgodą, następnie według starszeństwa wyboru, trzecia część członków Zarządu, a na ich miejsce wybierani są nowi. Ustępujący członkowie mogą być wybierani ponownie.

§ 38.

W razie ustąpienia któregośkolwiek z członków Zarządu przed upływem terminu, najbliższe Walne Zgromadzenie wybiera zastępcę, który urzęduje do upływu terminu, na który został wybrany członek ustępujący. Sprawowanie urzędu ustępującego członka Zarządu do najbliższego Walnego Zgromadzenia, lub zastępstwo nieobecnego członka, powierza Rada jednemu ze swoich członków.

§ 39.

Po zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Zarząd wybiera corocznie ze swego grona prezesa.

§ 40.

Zarząd zbiera się w miarę potrzeby przynajmniej raz na tydzień. Do ważności uchwał Zarządu wymagana jest obecność trzech członków. Uchwały zapadają prostą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos prezesa, a w jego nieobecności Vice-Prezesa; gdyby zaś zdania członków podzieliły się i żadne z tych zdań nie miało absolutnej większości głosów, to kwestia, która wywołała różnicę zdań, poddaje się do rozstrzygnięcia Radzie. Przy rozstrzygnięciu kwestii, wskazanych w ustępie d i w ust. n § 14 potrzebna jest jednogłośna obecność wszystkich członków Zarządu. Na posiedzeniach Zarządu prowadzone są protokoły podpisywane przez obecnych członków.

§ 41.

Zarząd przejmuje od założycieli gotówkę wpłaconą na poczet akcji oraz wszystkie księgi.

§ 42.

Zakres działania Zarządu obejmuje:

- prowadzenie księgi akcyjnej,
- zawiadywanie wszelkimi interesami i kapitałami Banku, przy ścisłym zastosowaniu finišowego statutu,
- urządzenie wewnętrznej organizacji i rachunkowości Banku,
- mianowanie i uwalnianie urzędników Banku i wyznaczenie im uposażenia w granicach zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie budżetu, w czym Zarząd może się dać zastąpić dyrektorowi zarządzającemu, udzielając mu prawa mianowania i uwalniania urzędników Banku wedle instrukcji,
- wybór przedstawicieli i korespondentów Banku (§ 2).

k) określenie wspólnie z Radą wysokości funduszy, przeznaczonych do poszczególnych, statutem dozwolonych operacji Banku oraz oznaczenie wysokości gotowizny, jaka powinna być przechowywana w kasie celem zapewnienia zwrotu wkładów,

g) określenie towarów i papierów procentowych przyjmowanych na zastaw, jak również papierów nabywanych na rachunek Banku,

h) określenie wysokości procentów i opłaty komisowej od wszystkich operacji Banku, (§ 15 i 16),

i) ustalenie listy osób i firm, którym może być otwarty kredyt osobisty dla dyskonta weksli i określenie jego wysokości,

k) określenie, jakimi podpisami winny być zaopatrzone zobowiązania Banku, o czem należy podać do powszechnej wiadomości przez okólniki i ogłoszenia w gazetach,

l) decydowanie kwestii udzielania kredytów w blansco (§ 14 ust. 4),

m) rozpoznawanie wszystkich kwestii, dotyczących operacji wskazanych w ust. n § 14,

n) komunikowanie się z władzami rządowymi we wszystkich interesach Banku,

o) przedstawianie do rozpoznania Rady, przed ukończeniem każdego roku, budżetu na rok następny, po ukończeniu zaś roku sprawozdania ze wszystkich operacji Banku,

p) uprzednie rozpoznawanie wszystkich spraw wnieszonych na Walne Zgromadzenie.

§ 43.

Dla bezpośredniego kierownictwa sprawami Banku Zarząd może mianować z pomiędzy swoich członków, lub osób postronnych, za zgodą Rady, Dyrektora zarządzającego, którego należy zaopatrzyć w szczególną in-

strukcję, zatwierdzoną przez Radę. Podług uznania Rady może być także mianowany Vice-Dyrektor, który jednakże nie może należeć do składu Zarządu. Umowę Zgromadzenie. Dyrektorowi zarządzającemu zatwierdza Walne Zgromadzenie. Dyrektorowi zarządzającemu i Vice-Dyrektorowi nie wolno w czasie sprawowania urzędu prowadzić interesów handlowych na własny rachunek, oraz przyjmować udział w czynnościach handlowych innych osób. Nie mogą oni również korzystać z kredytu Banku. To ostatnie zastrzeżenie dotyczy również członków Zarządu oraz pracowników Banku.

§ 44.

Zarząd jako przedstawiciel Banku, reprezentuje go wszędzie bez specjalnego pełnomocnictwa. Członek Zarządu może oddzielnie działać w imieniu Banku tylko na mocy specjalnego upoważnienia. Pełnomocnictwa mają być zaopatrzone podpisem dwóch członków Zarządu.

§ 45.

Wynagrodzenie członków Zarządu określa Walne Zgromadzenie. Członkowie Zarządu otrzymują albo stałą pensję, albo wynagrodzenie procentowe z części rocznego zysku Banku, albo też pensję wraz z wynagrodzeniem procentowym.

§ 46.

Rada składa się przynajmniej z 5 członków, wybieranych przez Walne Zgromadzenie z pomiędzy akcjonariuszów. Każdy z członków Rady powinien na własne imię posiadać najmniej 30 akcji. Akcje te powinny być złożone i przechowywane w kasie Banku do czasu zatwierdzenia rachunków za okres sprawowania urzędu i do tego czasu nie mogą być ani sprzedawane ani obciążane. Liczba członków Rady może być powiększona na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia do 9.

§ 47.

Członkowie Rady wybierają corocznie z pośród siebie prezesa i vice-prezesa. Na wypadek nieobecności prezesa lub vice-prezesa wybiera się doraźnie przewodniczącego.

§ 48.

Wybrani na Walnym Zgromadzeniu członkowie Rady pozostają w urzędowaniu przez 3 lata, po upływie których corocznie ustępują z początku losowanie, a następnie według starszeństwa wyboru, trzecia część członków. Na ich miejsce wybierani są inni. Ustępujący członkowie mogą być ponownie wybrani. Gdyby z podziału liczby członków Rady wypadły ułamki, zaokrągla się je w całości ku górze.

§ 49.

W razie ustąpienia członka Rady przed upływem czasu, na który został wybrany, najbliższe Walne Zgromadzenie. Członek Rady w ten sposób wybrany wstępuje co do czasu trwania swego urzędu w miejsce swego poprzednika.

§ 50.

Dla ważności uchwał Rady potrzebna jest obecność przynajmniej 3 członków. Sprawy rozstrzygane są większością głosów; w razie zaś równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Na posiedzeniach Rady prowadzą się protokoły, podpisywane przez obecnych członków.

§ 51.

Posiedzenia Rady zwoływane są raz na miesiąc lub w miarę potrzeby częściej, na wniosek Zarządu, przewodniczącego Rady, lub jego zastępcy.

§ 52.

Do obowiązków Rady należy:

a) ogólny nadzór nad prowadzeniem wszystkich interesów Banku zgodnie ze statutem, jak również sprawozdanie kas i rachunkowości Banku w każdym czasie,

b) ostateczne decydowanie kwestii, które wywołały różnicę zdań w Zarządzie i co do których żadne zdanie nie uzyskało bezwzględnej większości głosów,

c) rozpoznawanie i zatwierdzenie przedstawionego przez Zarząd budżetu i zezwolenie na odstąpienia od niego,

d) sprawdzenie sprawozdania rocznego, oraz budżetu i przedstawianie go ze swoją opinią do ostatecznego zatwierdzenia Walnego Zgromadzenia;

e) rozpoznawanie uprzednie wszelkich spraw, podlegających decyzji Walnego Zgromadzenia,

f) rozpoznawanie spraw, które z mocy niniejszego statutu, albo wedle uznania Zarządu będą przedstawione do rozpoznania Rady,

g) czasowe zastępstwa członków Zarządu,

h) pozwolenie na nabywanie nieruchomości i w wypadkach, przewidzianych w § 24,

i) wybór i przedstawianie do zatwierdzenia Walnego Zgromadzenia kandydatów na członków Rady i Zarządu. Jeżeli osoba przedstawiona przez Radę nie będzie zatwierdzona na urzędzie członka Zarządu lub Rady, to zamiast niej wybiera Walne Zgromadzenie większością głosów innego członka.

§ 53.

Członkowie Rady za pełnienie włożonych na nich obowiązków pobierają wynagrodzenie procentowe, które się dzieli pomiędzy nich stosownie do liczby posiedzeń w których każdy z nich uczestniczył; w tym celu wydają się im żetony. Prócz tego wynagrodzenia procentowego może Walne Zgromadzenie przeznaczyć pewną kwotę, którą dzieli się również pomiędzy członków Rady, stosownie do liczby wydanych każdemu z nich powyższych żetonów.

§ 54.

Osoba, która z Zarządzeniem ma prawo zorganizować komitet dyskontowy z osób postronnych. Do obowiązków komitetu tego należy określanie wysokości kredytu wekslowego dla poszczególnych klientów Banku, wysokości pożyczek udzielanych na towary, udziały, obligacje i papiery procentowe, oraz wydawanie opinii co do weksli przedstawionych do dyskonta.

§ 55.

Członkowie Rady i Zarządu oraz wszyscy urzędnicy Banku obowiązani są do zachowania tajemnicy względem wszystkich spraw interesów i rachunków Banku.

§ 56.

Członkowie Zarządu i Rady ponoszą osobistą odpowiedzialność jedynie za wykroczenia przeciwko ustawie, postanowieniom statutu oraz uchwałom Walnego Zgromadzenia, lecz nie odpowiadają w stosunku do osób trzecich za zobowiązania przyjęte w imieniu Banku.

IV. Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy.

§ 57.

Wszyscy posiadacze akcji Banku mają prawo brać udział w Walnym Zgromadzeniu, prawo głosu jednak przysługuje tylko akcjonariuszom, którzy posiadają co najmniej 10 akcji. Każde 10 akcji daje dodatkowy głos, nikt jednak zarówno osobie jak i z mocy pełnomocnictwa nie może rozporządzać liczbą głosów, przynoszącą jedną dziesiątą część wszystkich głosów, reprezentowanych na Walnym Zgromadzeniu.

§ 58.

Instytucje rządowe i inne osoby prawne korzystają na Walnym Zgromadzeniu z prawa głosu przez uprawnionych przedstawicieli.

Akcjonariusze, mający mniej niż 10 akcji mogą za wspólną zgodą łączyć swoje akcje w celu otrzymania prawa do jednego lub więcej głosów, które wykonywują przez wspólnego pełnomocnika. Pełnomocnictwa do głosowania udziela się w formie listu, który winien być przedłożony Zarządowi przynajmniej na 4 dni przed Walnym Zgromadzeniem. Pracownicy Banku nie mogą uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu na mocy pełnomocnictwa.

§ 59.

Właściciele akcji imiennych korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile akcje ich są wciągnięte do księgi Zarządu conajmniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem, złożenie akcji imiennych nie jest konieczne. Właściciele akcji na okaziciela, chcąc skorzystać z prawa głosu, muszą najpóźniej 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem złożyć swoje akcje w Zarządzie. Zamiast akcji mogą być złożone świadectwa depozytowe wydane przez Polskie instytucje kredytowe lub przywilejowe banki, udzielające na mocy statutów przez Rząd zatwierdzonych, lub też instytucji kredytowych zagranicznych wskazanych przez Walne Zgromadzenie za zgodą Ministra Skarbu. Zagraniczne instytucje kredytowe, których świadectwa mogą być przedstawione na Walnym Zgromadzeniu zamiast akcji winny być wskazane w ogłoszeniach o zwołaniu Walnego Zgromadzenia. W świadectwach muszą być wyszczególnione numery akcji.

§ 60.

Nieobecny akcjonariusz, mający prawo głosu, może je ustąpić innemu akcjonariuszowi, mającemu również to prawo. Jedna osoba nie może posiadać więcej niż dwa pełnomocnictwa i reprezentować więcej niż 1/10 część głosów obecnych na Zgromadzeniu.

§ 61.

Przed każdym Walnym Zgromadzeniem sporządzana jest przez Zarząd lista akcjonariuszów, mających prawo głosu. Lista ta z wyszczególnieniem numerów akcji, powinna być wywieszona w lokalu Zarządu na cztery dni przed Walnym Zgromadzeniem. Odpis tej listy może otrzymać każdy z akcjonariuszy na żądanie.

§ 62.

Przed rozpoczęciem Walnego Zgromadzenia Komisja Rewizyjna sprawdza sporządzoną przez Zarząd listę akcjonariuszów. Na żądanie obecnych na zebraniu akcjonariuszów, reprezentujących łącznie przynajmniej 1/10 część kapitału zakładowego, sprawdzanie tej listy powinno odbyć się na samym Zgromadzeniu przez wybrane w tym celu z grona akcjonariuszów osoby w liczbie przynajmniej trzech. Jedną z tych osób wybiera grupa akcjonariuszów, która zażądała sprawdzania listy.

§ 63.

Walne Zgromadzenia bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Zgromadzenia zwyczajne zwołuje Zarząd raz na rok, najpóźniej w maju, Zgromadzenia zaś nadzwyczajne wyznacza Zarząd podług własnego uznania lub na żądanie Rady (M.) w celu rozpoznania spraw nadzwyczajnych, wymagających niezwłocznego rozstrzygnięcia.

Akcjonariusze, posiadający conajmniej 1/10 część kapitału zakładowego, mają prawo żądać zwołania nadzwyczajnego Zgromadzenia. Winni oni szczegółowo wymienić sprawy, jakie mają być rozpatrywane. Żądanie to winno być wykonane w ciągu miesiąca od dnia jego zgłoszenia.

§ 64.

O zwołaniu Walnego Zgromadzenia ogłasza się na 21 dni przed terminem. W ogłoszeniu powinny być wyszczególnione:

a) dzień i godzina rozpoczęcia Zgromadzenia, b) miejsce i c) szczegółowy wykaz spraw, podlegających rozpatrzeniu i decyzji. Referat Zarządu o sprawach, podlegających rozpatrzeniu Walnego Zgromadzenia powinien być dostępny dla przeciętnia przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia.

§ 65.

Właściciele akcji imiennych wzywa się na Zgromadzenie, niezależnie od ogłoszeń za pomocą listów poleconych w terminie, wskazanym w § 64, według adresu, zapisanego w księgach Zarządu. Właściciele akcji na okaziciela zawiadamia się w ten sam sposób, o ile we właściwym czasie wyrażą życzenie otrzymania specjalnego zawiadomienia pod wskazanym adresem.

§ 66.

Dla ważności Walnych Zgromadzeń konieczną jest obecność akcjonariuszów lub ich pełnomocników, reprezentujących łącznie przynajmniej 1/2 części kapitału zakładowego; dla decydowania zaś kwestji powiększenia lub zmniejszenia kapitału zakładowego, zmiany statutu lub likwidacji Banku, konieczną jest obecność akcjonariuszów lub ich pełnomocników, reprezentujących przynajmniej połowę kapitału zakładowego.

Jeżeli zebrani na Walnym Zgromadzeniu akcjonariusze lub ich pełnomocnicy, nie będą reprezentować tej części kapitału zakładowego, przy której Zgromadzenie uważa się za prawomocne, to nie później, jak w ciągu 4 dni Zarząd ogłasza o zwołaniu i terminie powtórnego Walnego Zgromadzenia, które powinno się odbyć nie wcześniej, niż po upływie dni 14 od daty ogłoszenia. Powtórne Zgromadzenie uważa się za prawomocne, a uchwały jego za ostateczne bez względu na liczbę akcji, reprezentowanych przez akcjonariuszów lub ich pełnomocników, uczestniczących w tem Zgromadzeniu, o czym Zarząd winien uprzedzić akcjonariuszów w ogłoszeniu. Na powtórnym Zgromadzeniu mogą być rozstrzygane tylko te kwestje, które miały być rozpatrywane na niedoszłym do skutku lub które zostały nierozstrzygnięte na odbytym w pierwszym terminie Zgromadzeniu.

Akcjonariusz nie zgadzający się z większością, ma prawo zgłosić do protokołu swoje odrębne zdanie, a w ciągu 7 dni szczegółowe wyjaśnienie i umotywowanie.

§ 67.

Walne Zgromadzenie otwiera prezes Rady lub jego zastępca. Pierwsze zgromadzenie otwiera jeden z założycieli. Po otwarciu Zgromadzenia, akcjonariusze, mający prawo głosu, wybierają ze swego grona przewodniczącego.

§ 68.

Dla ważności uchwały Walnego Zgromadzenia wymagane jest przynajmniej 1/2 część głosów. Jedynie w sprawach, wskazanych w punktach 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, uchwały powinny zapadać większością dwóch trzecich głosów obecnych.

§ 69.

Kwestje, podlegające decyzji Walnego Zgromadzenia, powinny być wnoszone za pośrednictwem Zarządu po uprzednim rozpoznaniu ich przez Radę. Akcjonariusz, życzący sobie wystąpić z wnioskiem lub zażaleniem na organy Banku, winien zwrócić się w tym celu pisemnie do Zarządu, który przedstawi wniosek lub zażalenie ze swoją opinią do rozpatrzenia Rady. Od uznania Rady zależy nadanie sprawie dalszego biegu. Wniosek, złożony przez akcjonariuszów, posiadających conajmniej 1/10 część kapitału zakładowego, musi być przedłożony do rozpatrzenia Walnego Zgromadzenia z opinią Zarządu i Rady, o ile jest zgłoszony na siedm dni przed Zgromadzeniem.

§ 70.

Zakres działania Walnego Zgromadzenia jest następujący:

- wybór i usuwanie członków Rady i Zarządu;
- ostateczne zatwierdzanie sprawozdań rocznych. Dla rozpatrzenia sprawozdania oraz dla sprawozdania wszelkich czynności administracji Banku Walne Zgromadzenie winno wyznaczyć specjalną Komisję Rewizyjną z pięciu członków na zasadach art. 14, 15, 16 i 17 prawa rosyjskiego z dnia 21 grudnia 1901 r.;
- decyzje w sprawie nabycia nieruchomości na potrzeby Banku;
- decyzje o otwarciu lub zamknięciu oddziałów Banku;
- decyzje o powiększaniu lub zmniejszaniu kapitału Banku;
- decyzje w sprawach zmiany lub uzupełnienia statutu;
- uchwały o zamknięciu Banku i likwidacji jego interesów. Postanowienia Walnego Zgromadzenia o otwarciu oddziałów Banku, o zmianie i uzupełnieniu statutu, o zwiększeniu i zmniejszeniu kapitału zakładowego Zarząd przedstawia Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia.

§ 71.

Głosowanie na Walnym Zgromadzeniu na żądanie chociażby jednego z mających prawo głosu akcjonariuszów powinno być tajne. Głosowanie tajne obowiązuje przy wyborze lub usuwaniu członków Zarządu i nadzorczych organów Banku, oraz komisji likwidacyjnej, jak również przy pociągnięciu tych organów do odpowiedzialności.

§ 72.

Walne Zgromadzenie może trwać kilka dni, nie dłużej jednak niż tydzień. Walne Zgromadzenie może oznaczać czas trwania posiedzeń.

§ 73.

Akcjonariusze, będący członkami Zarządu lub organów nadzorczych i rewizji, nie korzystają z prawa głosu ani osobiście, ani też na podstawie pełnomocnictwa innych akcjonariuszy przy decydowaniu o sprawach, dotyczących pociągnięcia i zwolnienia ich z odpowiedzialności, usunięcia ich z urzędu, określenia ich wynagrodzenia i zatwierdzenia rocznych sprawozdań. Przy uchwaleniu o zawarciu przez Bank umowy z osobą, będącą jednocześnie akcjonariuszem, osoba ta nie korzysta z głosu ani osobiście, ani też z mocy pełnomocności innych akcjonariuszów.

§ 74.

Jeżeli akcje drogą spadku lub w inny sposób przejdą na wspólną własność kilku osób, prawo uczestniczenia i głosowania na Walnych Zebraniach przysługują tylko jednej osobie według wyboru właścicieli.

§ 75.

Uchwały Walnego Zgromadzenia winny być protokulowane. Przy podawaniu uchwały winno być wskazane, jaką większością głosów uchwały zostały przyjęte, oraz należy zaznaczyć zgłoszone odrębne zdania. Protokół prowadzi osoba, zaproszona w charakterze sekretarza przez przewodniczącego zebrania. Przewodniczący odpowiada za zgodność protokołu z powziętymi uchwałami. Zgodność protokołu potwierdzają swoimi podpisami przewodniczący, sekretarz oraz conajmniej trzech akcjonariuszów. Zaświadczony przez Zarząd odpis protokołu Walnego Zgromadzenia i wszystkich załączników może otrzymać na żądanie każdy z akcjonariuszów. Uchwały Walnego Zgromadzenia, zapadłe prawomocnie, są obowiązujące dla wszystkich akcjonariuszy.

V. Sprawozdanie.

§ 76.

Rok operacyjny trwa od 1 stycznia do 31 grudnia włącznie. W razie rozpoczęcia operacji po 1 lipca, czas ten zalicza się do następnego roku.

§ 77.

Sprawozdanie roczne Zarządu, oraz uwagi Rady i Komisji Rewizyjnej powinny być wydrukowane przynajmniej na 2 tygodnie przed dniem, oznaczonym na rozpatrzenie sprawozdania na walnym Zgromadzeniu i rozdanie akcjonariuszom, przagnęciem o tym z nimi. Następnie winny być razem z protokołem Walnego Zgromadzenia przedłożone w Ministerstwu Skarbu.

§ 78.

Sprawozdanie roczne powinno być ogłoszone w „Monitorze Polskim” i w „Dzienniku Urzędowym” Ministerstwa Skarbu. Zarząd Banku ogłasza co miesiąc również w „Dzienniku Urzędowym” Ministerstwa Skarbu stan rachunków, dotyczących wszystkich czynności zakładu głównego oraz oddziałów. Miesięczne bilansy winny być przekładane Ministerstwu Skarbu.

§ 79.

W bilansach rocznych winny być wykazane na leżytości wątpliwe w sumie odpowiadającej rzeczywiście możliwości ich zrealizowania, papiery zaś wartościowe państwowe i inne w sumie nie przewyższającej ceny zakupu. Jeżeli kurs giełdowy w dniu zamknięcia rachunków okaże się niższy od ceny kupna, wówczas wartość papierów określa się według tego kursu giełdowego.

VI. Podział zysków.

§ 80.

Z czystego zysku rocznego, po potrąceniu wydatków i strat potrąca się przynajmniej 5% na kapitał zasobowy. Pozostała suma czystego zysku, o ile nie przenosi 6% od kapitału zakładowego, idzie całkowicie na dywidendę dla akcjonariuszy. Dalsza przewyżka do 10% dzieli się w sposób następujący: 50% na dywidendę dodatkową, 5% na specjalny kapitał zasobowy, 10% na członków Rady, 15% dla członków Zarządu, niezależnie od wynagrodzenia przez nich otrzymanego i 15% do podziału między urzędników Banku, stosownie do zatwierdzonego przez Radę przedłożenia Zarządu; pozostałe 10% przeznaczają się na cele według uznania Walnego Zgromadzenia. O ile czysty zysk przekracza 10% od kapitału zakładowego, to z przewyżki tej rozdzielają się pomiędzy akcjonariuszy najwyżej połowę, pozostała zaś część przelicza się do specjalnego kapitału zasobowego, dopóki kapitał ten nie osiągnie wysokości kapitału zakładowego. Część specjalnego kapitału zasobowego na skutek postanowienia Walnego Zgromadzenia, może być użyta na uzupełnienie dywidendy do 6% w latach, w których ona tej wysokości nie osiągnie.

§ 81.

O terminie i miejscu wypłaty dywidendy ogłasza Zarząd. Kupony nie przedstawione do wypłaty w ciągu lat 5 od dnia płatności dywidendy uznaje się za nieważne, a nie podniesiona dywidenda przechodzi na własność Banku, z wyjątkiem, gdy przedstawienie na mocy praw obowiązujących uważane jest za przerwane. Bank nie płaci procentu od nieopłaconych dywidend.

nieionych i przechowywanych w kasie sum dywidendowych.

Kapitał zasobowy.

§ 82.

Przeznaczony na pokrycie strat, mogących wyniknąć z operacji Banku, zwyczajny kapitał zasobowy zostaje utworzony z corocznych odliczeń (80) i z procentów od nich.

O ile kapitał zasobowy dosięgnął sumy równej połowie kapitału zakładowego, odliczania powyższe mogą być wstrzymane, muszą być jednak wznowione, gdy kapitał ulegnie penowemu zmniejszeniu poniżej 50 procent kapitału zakładowego.

§ 83.

W razie zużycia na pokrycie strat całego kapitału zasobowego lub też i części kapitału zakładowego, cały czysty zysk w latach następnich, do czasu doprowadzenia zakładowego kapitału do poprzedniej wysokości, powinien iść na uzupełnienie kapitału zakładowego.

§ 84.

Specjalny kapitał zasobowy przeznaczony się na pokrycie strat, jakie wynikają z operacji Banku, oraz na uzupełnienie dywidendy (§ 80). W razie wyczerpania kapitału zasobowego specjalnego straty Banku zostają pokryte z kapitału zasobowego Zwyczajnego.

ZARZĄD

Banku Towarzystw Współdzielczych

podaje do wiadomości akcjonariuszów, że wobec niedojścia do skutku nadzwyczajnego Zebrania w pierwszym terminie, powtórne nadzwyczajne Zebranie odbędzie się 20 grudnia r. b., w lokalu Banku, o godz. 5 popoł., z zachowaniem tego samego porządku dziennego.

OLKUSKIE

Tow. Akcyjna Przemysłu Żelaznego i Metalowego W OLKUSZU

zwoluje nadzwyczajne walne zgromadzenie Akcjonariuszów w Warszawie, przy ul. Brackiej Nr. 16 i p., w lokalu Tow. akc. Bracia Gąsiewicz, dnia 29 grudnia 1919 r. godz. 4 po poł., z następującym porządkiem dziennym:

- 1) sprawozdanie o położeniu finansowem Tow. akc.;
2) przeniesienie siedziby zarządu do Warszawy;
3) wybór nowego zarządu i komisji rewizyjnej;
4) poczynienie kroków o zniesienie przymusowego zarządu i sekw.;
5) wniosek.

Zarząd Ołkuskiego tow. akc. przemysłu żelaznego i metalowego w Ołkuszu.

Warszawa, dnia 30 listopada 1919 r. 15191

Dobrodziejstwo inwentarza (Beneficium inventarii).

Na posiedzeniu z dnia 15 października 1919 r. przez trybunał Dystryktu Yverdon przyznał dobrodziejstwo inwentarza w sumie spadkowej po panu Edwardzie Eternod, inżynierze z Towarzystwa Akcyjnego Odlewni i Stalowni „Hufa Bankowa” w Dąbrowie (Polska), z biurem w Warszawie i zarządem w Paryżu, ul. St. Lazare 91, zmarłym od wypadku dnia 14 września r. b. w miejscowości Saas-Fée (Valais).

Z tego też powodu, wszyscy wierzyciele zmarłego oraz wszystkie osoby, pretendujące do spadku, mają upiawnić swoje pretensje spadkowe w kancelarii Trybunału Yverdon (Kanton Vaud—Szwajcaria) od dnia dzisiejszego do 31 grudnia 1919 r.

Dłużnicy zmarłego również są obowiązani w tymże terminie zadeklarować swe długi sądzeniu Pokoju okręgu Yverdon.

Wierzyciele, którzy nie będą figurowali w inwentarzu przez zaniechanie w czasie właściwym zgłoszenia swych wierzyciłości, nie będą mogli ich poszukiwać ani osobiście, ani na majątku sukcesyj, a ci, którzyby ominieli zgłoszenie nie z własnej woli, będą mogli poszukiwać spadkobierców tylko w razie zbroczenia się tych ostatnich przez spadek.

Wierzyciele, zabezpieczeni przez depozyt, mają prawo korzystać z dobrodziejstwa prawa o depozytach.

Dan w Yverdon 15 października 1919 r.
Przes: Ernest Fischer.
Pisarz sądowy: F. Mermod.

Wyreka Towarzystwa Bezpieczeństwa „Przezorność” w Warszawie

otrzymała zawiadomienie, że polisa Nr. 27180, wydana panu Józefowi-Juliuszowi Sowałskiemu w dniu 20 marca 1918 r. na mt. 75,000, zaginęła.

Podając o tem do publicznej wiadomości, Dyrekcja ma zaszczyt dodać, że zgodnie z uwagą 2 do § 4 Ustawy Towarzystwa, zagubiona polisa uznana będzie za nieważną, jeżeli nie będzie przedstawiona Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia, i w tym wypadku w miejsce polisy Nr. 27180, wydany zostanie duplikat.

Zagubili paszporty:

- Majlachowicz Meindel z Nowego Dworu. 12036
Goźdek Walenty, Elektoralna 22. 12039
Lelińska Anna, Zielenia 46. 12040
Oryczander Jakób-Icek, Świętojerska 34. 12041
Ostrowski Tauba, Nowolipki 51-a. 12042
Białowski Józef, Targówek, Julianowska 17. 12043
Witlberg, Władysław, Nowy-Zjazd 3. 12044
Janiszewicz Franciszka, Szara 10. 12046

§ 85.

Trzecia część specjalnego kapitału zasobowego przechowuje się w państwowej instytucji kredytowej, w procentowych papierach państwowych, lub w papierach przez rząd gwarantowanych, od których dochody dolicza się do zysków Banku. Pozostałe 2/3 są do rozporządzenia Banku i mogą być użyte na ośroty na równi z kapitałem zakładowym.

Zakończenie czynności Banku.

§ 86.

Zawieszenie czynności i likwidacji Banku może być w każdym czasie zarządzona uchwałą Walnego Zgromadzenia, zapadłą zgodnie z postanowieniami §§ 66 i 68 niniejszego statutu. Jeżeli straty Banku spowodowały zmniejszenie kapitału zakładowego o 1/3 część, wówczas Bank obowiązany jest przystąpić do likwidacji, o ile kapitał zakładowy nie zostanie uzupełniony przez akcjonariuszy do wysokości pierwotnej.

§ 87.

Dla przeprowadzenia likwidacji Banku Walne Zgromadzenie wyznacza na przedstawienie Rady jednego lub kilku likwidatorów oraz określa sposób prowadzenia likwidacji.

Po wyznaczeniu likwidatorów ustają prawa i obowiązki Zarządu i Rady Banku, natomiast Walne Zgromadzenie zachowuje swe prawo nadal. Walne Zgromadzenie zatwierdza rachunki i sprawozdanie likwidatorów.

Postanowienia ogólne.

§ 88.

Rząd ma prawo wykonywać nadzór nad czynnościami Banku przez ustanowionego w tym celu komisarza rządowego. Komisarz rządowy będzie miał prawo uczestniczyć w Walnych Zgromadzeniach, oraz posiedzeniach rady i zarządu, o których powinien być zawiadomiony, oraz winien dopiłnować, aby władze Banku przestrzegały ściśle postanowień niniejszego statutu.

Tytułem wynagrodzenia za czynności komisarza rządowego będzie Bank zobowiązany złożyć corocznie w kasie skarbowej wyznaczoną przez Ministra Skarbu kwotę. Wątpliwości, mogące wyniknąć przy stosowaniu niniejszego statutu rozstrzyga Minister Skarbu na przedstawienie Rady lub komisarza rządowego.

§ 89.

We wszystkich wypadkach, których statut nie mniejszy nie rozstrzyga, stanowią prawa ogólne.

§ 90.

Ogłoszenia przez statut wymagane winne być pomieszczone w „Monitorze Polskim” oraz w jednym z dzienników w-w-szawskich według wyboru Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów.

§ 91.

Założycielami Banku są:
1) Adolf Peretz, 2) Joachim Peretz, adw. przys.
3) Emil Peretz, 4) Maurycy Przeworski, inż., 5) Jerzy Wolanowski, przemysł.

RADA I ZARZĄD

Warszawskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego (Moniuszki 3).

Zawiadamia pp. Członków Towarzystwa, że Ogólne Zebranie Członków tegoż Towarzystwa, dla wyboru reprezentantów na lata 1920—1921—1922, zgodnie z art. 69 i 103 ustawy, odbędzie się w dniu 5 Grudnia r. b. o godzinie 3-jej po południu w lokalu Towarzystwa (Moniuszki 3) w pierwszym terminie.

Dowodem wejścia na zebranie będzie służyła książeczka obrachunkowa. W razie zaś nieprzybycia odpowiedniej liczby członków, zebranie odbędzie się w drugim terminie dnia 12 Grudnia 1919 r. o godz. 6-jej wiecz. w tymże lokalu bez względu na liczbę obecnych. 15367

Obwieszczenie.

Mordka - Josef Goldgraber w Zamościu zagubił:

- 1) 23.000 rb. gotówka, 2) weksel na rb. 4.000, pisany w języku polskim, podpisany przez Jana Chranzowskiego w dniu 23 maja 1915 roku, platny w dniu 23 maja 1916 r. na zlecenie M. J. Goldgrabera, i 3) weksel na rb. 400, pisany w języku polskim, podpisany przez Adama Bukratę w dniu 6-ym lutego 1914 r., platny 5-go lutego 1915 r. na zlecenie M. J. Goldgrabera. 11622

Table with 3 columns: Name, Address, and ID number. Lists members of the Warsaw Loan and Savings Society.

Mibrocki Stanisław, Wołomińska 22.
 Kawa Herszko Chaim, Dziesiąta 48.
 Wolfram Cezary, Ujazdowskie 19.
 Warpechowski Ignacy, Nowo Wolska 16.
 Cudykier Kelnan, Wileńska 31.
 Topor Moszek, Smocza 5.
 Grynbeg Dorota, Praga — Letnia 8.
 Pańdał Zyla, Gesia 25.
 Idczek Franciszek, Towarowa 54.
 Turkies Helena, Mostowa 5.
 Aulcyber Stefanja, Pańska 18.
 Graff Dawid, Zelazna 40.
 Pernat Chaim, Franciszkańska 29.
 Graf Lipa, Slińska 48.
 Smietanowski Feliks, Tanka 40.
 Bartnik Aniela, Nowo-Wolska 14.
 Rajnfel Leokadia, J. Hilek, Marszałkowska 131.
 Szkaliski Leon, Chmielna 32.
 Kurpiak Józef, Ciepła 7.
 Stanisławska Władysława, Samborska 2.
 Gólbjerg Iza, Freta 16.
 Stajnbok Berek Szmul, Slińska 58.
 Kolanko Antonina, Powazi — Czartoryjska 16.
 Zawadzki Jan, Utrata p. Ozarów.
 Goldblat Szaja, Petersburska 12.
 Gabarst Władysław, Mała 5.
 Soltyś Władysław, Hoża 39.
 Czerniewska Feliksa, Młynarska 30.
 Rakałowicz Chaim, Sapiżowska 10.
 Płak Janina, Smocza 5.
 Zasadońska Franciszka, Towarowa 50.
 Sas Stanisław, Puławska 3.
 Altszuler Samuel, Ogrodowa 33.
 Lipszye Suraj, Freta 24.

12168 Handwenger Chaim Wolf, Ostrowka 11.
 12170 Nusbaum Majloch, Miła 7.
 12171 Łukaszcza Antonina, Chmielna 44.
 12172 Niedzielski Edmund, Leszno 41.
 12173 Walewska Janina, Pelocowizna — Moniuszki 16.
 12174 Born Teofila i Czesław Born, Górczewska 43.
 12175 Tokarz Szmul, Stawki 9.
 12176 Taub Leon, Grzybowska 72.
 12177 Polko Anastazja, Chmielna 38.
 12178 Naftal Hena, Pańska 74.
 12179 Sliwińska Zofia, Krochmalna 89.
 12180 Łukaszcza Zofia, Nowe-Brudno — Nadwileńska 12.
 12181 Salacinska Marja, Pańska 39.
 12182 Banaszewska Antonina, Zaokopowa 6.
 12183 Amster Estera, Gesia 27.
 12185 Sieradzki Noe, Wolska 3.
 12186 Wolkowicz Mostek, Dziesiąta 78.
 12187 Gajda Anna, Solec, Nicola 13.
 12188 Bakiński Franciszek, Towarowa 60.
 12189 Smieszek Teodor, Zelazna 46.
 12190 Marczak Jan, Pruszkow, Olówkowa.
 12191 Grabowska Franciszka, Targówek — Brudnowska 4.
 12192 Osiniśka Jadwiga, Miławska 14.
 12195 Szmilka Juda Żelik, Nizka 68.
 12196 Kropiwin Aleksander, Samborska 8.
 12197 Kreczyński Stefan, Freta 46.
 12198 Piłatkowska Balbina, Grochów II, Grochowska: 80.
 12199 Geszajt Jakob, Ruchla i Rubin, Plac Grzybowski 16.
 12200 Witanowski Józef, Czernałkowska 108.
 12201 Łapińska Jadwiga, Wolska 36.
 12202 Zybski Franciszek, Solec — Klajnera 4.
 12203 Ruff Uszer i Lam Chajna, Pawia 60.
 12204 Neuband Motek, Muranowska 42.
 12205 Makowska Józefa, Nowo-Czyste 8.

12017 Drelichman Szaja, Franciszkańska 10.
 12018 Rozenberg Borys, Pawia 72.
 12019 Lange Aleksandra, Powazi — Szczęśliwa 16.
 12020 Cegielna Wawrzyniec, Krochmalna 54.
 12022 Barlus Jenta, Ochota — Szleiden 3.
 12023 Biernacki Włodzimierz, Jan, Marszałkowska 55.
 12024 Słobodzianki Andrzej z Mińska Litewskiego, Warszawa — Kościelna 12.
 12025 Najsztyk Michel, Wileńska 21.
 12026 Dąbkiewicz Jozef, Folska 18.
 12028 Godowska Antonina, i Janina Marja, Złota 54.
 12029 Zand Artur, Złota 47.
 12030 Wojcik Wiktorja, Wilcza 10.
 12031 Wajtraub Aron, Ickl, Nowolipki 64.
 12032 Sójko Michalina, Czernałkowska 140.
 12033 Szojko Aleksandra, Targowa 5.
 12034 Fronczak Marja, Hoża 14.
 12035 Kusnerek Roch, Hoża 70.
 12036 Sirzakowski Stefan, Woleńska 22.
 12037 Maram Malka, Marja, Karmielicka 4.
 12038 Kochanowski Jufan, Mazowiecka 11.
 12039 Kolonik Wolf, Nowo-Karmielicka 4.
 12040 Obobry Jozef, w Sochaczewie.
 12041 Konarski Piotr, Twarda 62.
 12042 Kosmaczka Anna, p. Sochaczew, wieś Polna.
 12043 Wolberg Sucher, Czysnowa 4a.
 12044 Jäger Helena, Górczewska 6.
 12045 Pilik Chaim Mendel, Miła 4.
 12046 Nuży Szmul Eka, Targowa 8.
 12047 Perel Gustaw, Nowolipki 9.
 12048 Burda Stanisław, z Otwocka, ul. Raczewska.
 12049 Jarosińska Aniela, Grochowska 26.
 12050 Koluński Feliks, Łomżyńska 27.
 12051 Rus Berek, Nizka 8.

Listy gubczy. Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział Karny, na zasadzie art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. poszukuje mieszkanki Łodzi, Stefanę Gogolczyka lat 21; postawionego w stan oskarżenia z art. 581 cz. 2 i 3 Kod. Karn. i ukrywającego się. Rysopis poszukiwanego wzrost średni, włosy ciemno-blond, oczy szare, nos proporcjonalny. Każdy posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Stefana Gogolczyka obowiązany jest wskazać miejsce to policji, a w razie policijne obowiązane są odebrać zatrzymanego do więzienia w Łodzi, przy ul. Miłsza, do dyspozycji Sądu Okręgowego m. Łodzi, do akt Nr. 69/19 o zbiedz. Łódź, d. 21 listopada 1919 r. Sąd Okręgowy w Łodzi 15175 Wydział Karny.

Listy gubczy. Sąd Okręgowy, na zasadzie art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. poszukuje mieszkanki Łodzi Ryszarda Borsuckiego, lat 23, syna Franciszka i Ernestyny z Szwarzów, katolika, majstra fabrylarskiego, ostatnio zam. w Łodzi, przy ul. Spornej Nr. 24, postawionego w stan oskarżenia z art. 149 Kod. Karn. i ukrywającego się. Rysopis poszukiwanego niemy. Każdy posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Ryszarda Borsuckiego obowiązany jest wskazać miejsce to policji, a w razie policijne obowiązane są odebrać zatrzymanego do więzienia w Łodzi przy ul. Miłsza, do dyspozycji Sądu Okręgowego m. Łodzi, do akt Nr. K. I. 1 348/19. Łódź, d. 22 listopada 1919 r. Sąd Okręgowy w Łodzi 15176 Wydział Karny.

Listy gubczy. Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział Karny, na zasadzie art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. poszukuje mieszkanki Łodzi Bolesława Przewoźniaka, lat 27, ur. w gm. Wierzychy, pow. Sieradzkiego, syna Tomasza i Michalina, katolika, kawalera, ostatnio zam. w Łodzi przy ul. Nowokielna 5, postawionego w stan oskarżenia z art. 583 cz. 2 Kod. Karn. i ukrywającego się. Rysopis poszukiwanego niemy. Każdy posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Bolesława Przewoźniaka, obowiązany jest wskazać miejsce to policji, a w razie policijne obowiązane są odebrać zatrzymanego do więzienia w Łodzi przy ul. Miłsza, do dyspozycji Sądu Okręgowego m. Łodzi, do akt Nr. K. I. 1 378/19. Łódź, d. 22 listopada 1919 r. Sąd Okręgowy w Łodzi 15177 Wydział Karny.

Zginięły paszporty Szmula Dory, Sury i Chawy Glikman i karta żywnościowa, Wolomin: Długa 14. 12058
 Zgubiono patent na restaurację oraz paszport na imię Marij Bibrowskiej, Błędów. 13610

Listy gubczy. Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział Karny, na zasadzie art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. poszukuje mieszkanki m. Łodzi Szlamę Samsonowicz, lat 48, ur. w gminie Działoszyń, pow. Wieluńskiego, piekarką, zam. w Łodzi przy ul. Benedykta 33, postawionego w stan oskarżenia z art. 1 cz. Rozp. z d. 6 Kod. Karn. i ukrywającego się. Rysopis poszukiwanego nieznan. Każdy posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Szlamy Samsonowicz obowiązany jest wskazać miejsce to policji, a w razie policijne obowiązane są odebrać zatrzymanego do więzienia w Łodzi przy ul. Miłsza, do dyspozycji Sądu Okręgowego w Łodzi, do akt Nr. I. 1 53-17. Łódź, d. 22 listopada 1919 r. Sąd Okręgowy w Łodzi 15178 Wydział Karny.

Znaleziona 29 września 1919 r. o godzinie 6 wieczór, w pogotwiu, idącym z Doblina, na st. Lublin w wagonie walizkę roczną z zawartością: 2 pary bielizny, 3 kolnierzyki, 3 par skarpetek, 1 ręcznik, 1 mydło, proszek do zębów, grzebień, szaszka do zębów. Wyżej wymieniona walizka wraz z zawartością znajduje się w urzędzie Gospodarczym Wojskowej Straży Kolejowej X Inspektoratu w Lublinie do odbioru przez właściciela. 13387
Wyr. Główna T. K. Z. zawładnia ze świadectwo depozytowe wydane na imię małżonków Bolesława i Anieli Strzyżewskich № 937 na złożone 42% l. z 1000 rb. z 10 kuponami unieważnia się. 13398

Druk wstawiowy tu blana (bez daty i cyfry) z podpisem Stanisław Gierzyński został skradziony w Naselsku dnia 10/9 r. b. Ostrzeżenie niniejszym przed nabyciem takiego wstawi, bowiem niema o żadnego znaczenia, nabycwa zas zostanie pociągnięty do odpowiedzialności. Wskłi żadnych nie wystawiam, z wyjątkiem dwóch egzemplarzy wystawianych na zlecenie Tomasza Siedleckiego wykonawczym w banku Przemysłowym w Nr. 6115 i 6127. Stanisław Gierzyński. 13402
 Zginięły tymczasowy dowód osobisty wydany w X okręgu Szaja Szejmowicz, Prózna 10. 12272
 Zginięły paszport zagraniczny na imię Karłusa Abraham, Złota 65. 12184
 Zginięły bilet odroczenia wojskowego za № 59/229 III Klignon Kiwa, Leszno 42. 12199

Skradziona w Zbojnej Górze Józefowi Pawlikowskiemu paszport i dwa wksle: 1) na imię Andrzeja na rb. 100 bezterminowy, 2) na imię Józefa Pawlikowskiego na 2000 mk. bezterminowy. 12160

Zginięły 2 paszporty Janiny i Bronisława Bielskiej i legitymacja wydana na imię Janiny Bielskiej, zarządzającej zakładem kapelowo-dzielnym fejkcyjnym (wydział VI magistratu). 12283
 Zginięły paszport zagraniczny do Paryża na imię Józefa Zalmana, Senatorska 36. 12287
 Zginięły paszport, książka związkowa i karta zapomogowa pieniądze Henrykowi Winnickiemu, Spokojna 3. 12203
 Zginięły paszporty Marjanny Podgórskiej i Wandy Biłaczki Pielarska Nr. 11. 12210
 Zgubiono w Grójcu tymczasowy dowód osobisty Janika Jakóba Tepicha, inwalidki i wojskowy bilet, kartę bezrobotności, 700 mk. gotówką. 12282

Zginięły paszport, książka służbowa i karty żywnościowe Józefy Jankowskiej, Grojecka 49. 12216
Pozostate rb. 700 w Mławie po Ruchu Trosz, są do odebrania dla syna. Huna Tajfeld. 12220
 Zgubiono paszport, kuit węgłowy, papiery zastawowe, oraz 222 mk. Józefa Gudewicza, Tarczyńska 15. 12233
 Zginięły duplikat na straty wojenne Tomasza Rozwadowskiego. 12239
 Zgubiono legitym. Nr. 22 Mściława Pawłowicza, szeregowa-konnej zandarmierji, Wiejska 13. 14693

Skradziona portfel zawierający między innymi kartę zwolnienia, wydaną przez komisję kwalifikacyjną przy ul. Polnej d. 6 czerwca r. b. na imię poborowego z r. 1886 Mojżesza Benclera, imię ojca Michał, Wielka 41. 11222
 Zgubiona została 5 lipca r. b. książeczka emerytalna Balbiny Sijkowski. 11334
Skradziona 2 września w nocy żelazki 2 i klucze, z których jedna brudna kaszanka, lat 6, wzrostu średniego, w zadzie szeroka; druga jasna kaszanka, lat 14, wzrostu słabszy, z małą koronką koło kopyt zadziejowej nogi; z znakiem z przebitcia w pierśsiach koło lewej nogi i od tego samego przebitcia drugi znak pod przedkiem. Żelazki klaszka jasno-kasztanowa, wzrostu średniego, 6-cio miesięczna ze znakiem na czole i białą łata poniżej, składu paskiego. Pokrzywdzony aguluje w imię sprawiedliwości do ogółu ludzi dobrej woli, aby za wynagrodzeniem 1000 koron od szkodliwych skradziono. Adres: Jan Adamczak, gmina Osiek, powiat Sandomierski. 13389

Zgubiono bilet odroczenia wojskowego na imię Józefa Rochmana, Dzikia 75. 12066

Skradziona karta na broń № 2710 wydana przez Naczelnika Policji Państwowej m. st. Warszawy na imię Karola Potrzebskiego. 11951
 Zgubiono paszport podróży do Wilna Franciszki Kildyś, Marszałkowska 137. 11724
 Zgubiono tymczasowy dowód osobisty Gufertmana Szapszła, Żabkowska 4. 12038
 Zgubiono książkę służbową Marjanny Kręzik, Mostowa 6. 11945
 Zginięły zaświadczenie złożonego paszportu o Komisji Poborowej Tadeusza Brzuszkiewicza. 11933
 Zginięły paszport wraz z dowodem służbowym tramwajowym Władysława Skowronskiego, Freta 12. 11935

Zgubiono Lecha Finster wraz z kartą opałową za № 128524. 11962
 Zgubiono patent III kategorii na wyroby skórane i galanterijne B. cia Cukier, Nalewki 11. 11969
 Zginięły patent i pozwolenie na rzec i maszynę Józefowi Dąbrowskiemu, Dąbrowska-Wielka g. Szeptefowo. 11966
 Zgubiony został patent na handel skór i towarów kolonialnych na 1919 r. wydany na imię Chaję-Pajge Gincbur, Sokoly, gub. Lemż. 11972
 Zgubiono w portfelu Rubli 500 i 75 Koron z różnymi dokumentami oraz paszport na imię Abrahama Wyplosza, Leszno 60, zwrot za nagrodę. 11979
 Zgubiono paszport i świadectwo ślubskie Józefa Brzezińskiego, Solec 36. 12035
 Zginięły paszporty: Michalina Gut i Karoliny Góhlo, Żytnia 45. 12038
 Zgubiona paszport kartę żywnościową i kartę z blura paszport Piotra Barcza, Wolewska 29. 12043
 Zginięły koncesja № 103 na prawo handlu papierosami na imię Marij Mendze wydana przez Byłe władze okupacyjne w Rawie. 12047
 Zginięły bilet zwolnienia wojskowego, Hil Knobla z Otwocka. 12050
 Zgubiono paszport i kartę z biura pracy Józefa Ryniewicza, Rybna 10. 12052
 Zgubiono pozwolenie na rezerwację za № 4614 na imię Józefa Cederbauma. 12137

Skradziona numer roweru 1153 w Wyrzykowskiego. 12158
 Zgubiono metrykę urodzenia Lucyny Głowenko, Plac 4 w Kizyży 9. 12016

Skradziono 2 sztuki pożyczki Państwowej Koron. po 1000.— Kor. za № 49558 i 49559 oraz 5 sztuk po 100 Kor. za № 087974, 75, 76, 77 i 78. Zastrzeżenie przed kupnem lub zamianą faktowych. 12143
 Skradziono d. 28/VIII paszport wydany w Belgradzie przez poselstwo Polskie za № 40 na imię Jakóba Reicha, ważny na 6 m. dla Polski, Szwajcarii, Austrii i Północnej Ameryki, Wolska 60—57. 12099
 Zgubiono paszport i patent na wyrób czepak na imię Frolina Kochaniera, Czerniemierki, p. Lubartowski. 12102
 Zgubiono bilet zastawowy Zarządu Wąskozłocię Gminy Starozakonnych za Nr. 170, z roku 1919 na imię Ruchli Klaiman. 12105
 Zginięły patent na sprzedaż mięsa Szorocha Nechmana, Nowo-Miejska 19. 12106
 Zgubiono paszport i legitymacja rachmistrza dla spisu jedynodniowego Heleny Sieradzianowej, Pomnikowa 19. 12155
 Zginięły paszport i karty żywnościowe i opałowe, Józefy Gólbjowskiej, Koszykowa 50. 12149
 Zginięły świadectwo na konia Antoniego Wielgus, Projektowana Nr. 9. 12150
 Zgubiono tymczasowy dowód osobisty Stanisławy Zimnokiej, Nowo-Stalowa 11. 12073
 Zgubiono paszport i odroczenie wojskowe Rudolfa Haa, Górna-wieś p. Błonski. 12074
 Zgubiono paszport i zwolnienie wojskowe Aleksandra Zawadzkiego, Furmańska 9. 12075
 Zgubiono paszport i metrykę studentki Heleny Kruszewskiej, Koszykowa 50. 11938
 Zgubiono patent na sklep mydlarski na imię Edwarda Radwanickiego.
 Zgubiono kartę żywnościową Franciszka Kominka, Chmielna: 130. 12005
 Zgubiono paszport i kartę bezrobotczą Marjanny Bakowskiej, Strzelecka 31. 11009

Zgubiono świadectwo pomocnika aptekarskiego, Wacława Żelazkowskiego, Bracka 18, Farmacja. 11913
 Zginięły tymczasowy dowód osobisty Marianowi Szoniewiczowi, Hoża 64. 11917
 Zginięły paszporty: na imiona Sury, Rywki i Motli Benrenbumów, Pawia 41. 11913
 Zginięły paszport Stefanji Kulczyńskiej i familijny, Żabkowska 6. 11920
 Skradziono paszport, pozwolenie jazdy na rowerze i kwity podatkowe z Magistratu i T-wa Kredytowego, kopia aktu rejentałowego Janowi Hajderkiemu, Przyrynek 13. 11921
 Zgubiono tymczasowy dowód osobisty Marjity Tokarskiej, Biała Podlaska. 11889
 Zginięły tymczasowy dowód osobisty Bronisław, Myszek, Ogrodowa 47. 11898
 Zginięły paszport i karta zwolnienia Zygmunta Uleśniskiego, Wilcza 65. 11903
 Zgubiono Nr. 499 dorozkarski Józefa Chera, Białostocka 4. 12021
 Zginięły paszport i kartki związkowo-kolejowe Andrzeja Suskiego, Nowo-Karolkowa 4a. 11908
 Zginięły paszport i pozwolenie, na rezerwację biletów i prawo polowania Henryka Szwyczyńskiego, Sochaczew. 11890
 Zginięły kuit na 1000 mk., na nazwisko Jana i Sławkiewicza z dn. 10/IX z Mogiłańca wydany dla Aleksandry Negot. 11907
 Zgubiono legitymację Min. Spraw Wewnętrznych Heleny Sokolowskiej, Sienna 30. 12070

Skradziona paszport i świadectwo na prawo jazdy-kolejowe Józefa Cypriana Janiszewskiego, Mokotowska 18. 11750
 Zginięły paszport: Romana Balcerskiego i Zofji Mezarówny, Slińska 35. 11926

Druk niektórych ogłoszeń zamieszczonych w niniejszym numerze wziętych o-późnieniu z powodu strajku cenzorów.
 Administracja „Monitora Polskiego”